

Pääsiäisen Valo

Elysanomat 2 2024, Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

ELYn tiedote 2 2024

Sisällysluettelo

- s. 3 Mihin kristityn toivo perustuu?
Jani Latva-Nikkola
- s. 4 Lähellä Kristusta *Anneli Lähdesmäki*
- s. 5 Miten Jeesuksen kuolema liittyy juutalaiseen pääsiäisjuhlaan? *Harri Kuhalampi*
- s. 8 Toivon vuosi *Helka Korpela*
- s. 11 Mainos: Elyn 16v-juhla, kevätkokous ja seminaari. Vapaaehtoisena palkitseviin tehtäviin.
- s. 12 Kurkistus piispojen puolisoitten pääsiäiseen
Ulla Latomäki
- s. 14 Ihmeinen armo *Liisa ja Valto Käkelä*
- s. 16 Raamatunkäännöstyön uutisia
Anu Mannermaa
Mainos: Retket kesäjuhille Haminaan
- s. 18 Mainos: Evankeliset kesäjuhlat Haminassa
- s. 19 Tuo pääsiäisen sanoma kotiin *Maria Pitkäranta*
- s. 20 Mistä rakkaus kumpuaa? *Oiva Hujanen*
- s. 22 Sini Koski - Elämänharrastuksena musiikki
Ulla Latomäki ja Anneli Lähdesmäki
- s. 24 Armoa ja iloa ulkosuomalaisille *Harri Kuhalampi*
- s. 26 Lapsille: Miksi pääsiäistä vietetään?
Erja Kuhalampi
- s. 28 Mainoksia: mm. Aarrearkkupussi, Aarrearkkuleiri
- s. 29 Armosta pelastettu *Kari Lähdesmäki*
- s. 30 Tapahtumakalenteri
- s. 31 Mainoksia: uutuuskirja Kari Lähdesmäki: Masa, uusi Ely-Cd Taivaan tilkkuja

Kannen kuvat: Satu Kivisaari, Leena Perälä (joutsen)

Elysanomat / Pääsiäisen Valo

Toimituksen sähköposti: ely@evankeliset.net
Lehden toimitus: Erja ja Harri Kuhalampi, Liisa ja Valto Käkelä, Ulla Latomäki, Anneli ja Kari Lähdesmäki, Antero Rasilainen, Helena Ylikotila
Päätoimittaja: Antero Rasilainen
Toimitussihteeri: Erja Kuhalampi
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy, Somero

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. 040 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evankeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evankeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evankeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evankeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka
Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikakohta: 1.9.2021

Toimeenpano-aika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpano-alue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin. Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkakulujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Mihin kristityn toivo perustuu?

"Olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu." 1. Piet. 3:15

Aina silloin tällöin tämä Pietarin tarkoittama kysymys toreilla ja turuilla esitetäänkin. Usemmiten se esitetään ennalta arvaamatta, odottamattomassa paikassa. Vastauksen antaminen saattaa tuntua joskus vaikealta. Silloin saattaa tulla sopertaneeksi jotakin Jeesuksesta. Se riittääkin. Jokainen meistä on ylösnousemuksen todistaja. Ei tarvita vaikeita sanoja tai korkeaa teologiaa. Mitä sinä vastaisit?

Käsissämme on lehti, joka on täynnä omakohtaisia vastauksia kysymykseen toivon perustasta. Joskus sen voi osaltaan välittää jo lempeä katse tai silmistä välittyvä ilo. Toivo kumpuaa sydämestä, jossa Jeesus asustaa. Siksi tämä lehti on täynnä uutta elämää. Näin me rohkaissimme toisiamme. Ehkä saamme jotakin jaettavaksi eteenpäinkin, jotta olisimme Pietarin sanoin "aina valmiit antamaan vastauksen."

Oma vastaukseni voisi olla tässä kirjoituksessa yhden

sanan mittainen - pääsiäinen. Me pääsemme. Olemmehan me Kristuksen tähden päässeet orjuudesta vapauteen, pimeydestä valoon, kuolemasta elämään. Olemme päässeet toivomme varassa, emme kamppailleet omassa voimassamme. Sen tähden me myös pääsemme kerran taivaaseen.

"Kristus on kuollut puolestamme, jotta saisimme elää yhdessä hänen kanssaan, olimmepa valveilla tai kuoleman unessa. Rohkaiskaa ja vahvistakaa siis toinen toistanne, ja niinhän te teettekin." 1. Tess. 5:10-11

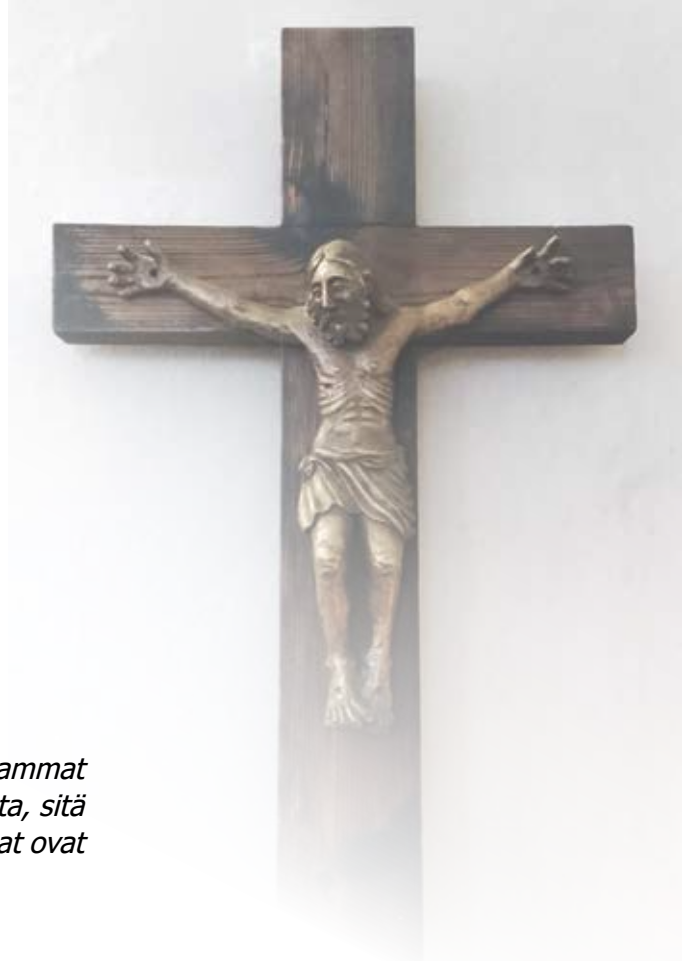
Iloista pääsiäistä!

Jani Latva-Nikkola
puheenjohtaja

Kuvituskuva: Eeva Takala-Lähteenmaan
maalauksesta Armon valossa

Lähellä Kristusta

Sanonta: Mitä lähempänä olemme Kristusta, sitä matalammat ovat aidat ympärillämme ja mitä kauempana Kristuksesta, sitä enemmän merkitsevät kehälliset asiat ja sitä korkeammat ovat raja-aidat.

Keskuudessamme on paljon oikeassa olemisen tarvetta ja opillisia jännitteitä. Siksi pitää alati olla varuillaan toisten tuomitsemisesta ja oikeassa olemisen tarpeesta. Kun etäännyimme Kristuksesta ja hänen terveestä opetuksestaan, ajaudumme helposti harhaan. Siksi kristityt ovat aina rukoilleet Heikki Pöyh-tärin virren 301 sanoin:

"Kirkasta, oi Kristus, meille ristinuhri Golgatan, josta meille langenneille loistaa sydän Jumalan. Uskon silmä kiinnitä aina kohti ristiä."

Risti riisuu, mutta myös pukee. Kaikki, jotka ovat löytäneet Jeesuksen, ovat tulleet samalla hänen ristinsä juurelle. Sinne on ollut hyvä heittää synnit ja kaikki, mikä painaa, niin kuin sana meitä kehottaa. Ristillä Jumala lahjoitti meille uuden puvun, vanhurskauden vaatteen. Se tarkoittaa armahdettuna olemista, Kristuksen tähden Jumalalle kelpaavaa. Siksi kirkko tätä havannollistaakseen pukee meidät jo kasteessa valkoiseen vaatteeseen.

Paavali käyttää toista ilmaisua: *"Nyt en siis enää elä minä, vaan Kristus elää minussa."* Kun olemme lähellä Kristusta, hänen totuutensa valo paljastaa vikamme ja syntimme niin, ettei ole tarvetta syynätä muiden vikoja tai syntejä.

Kristuksen lähellä saadaan kokea syntien anteeksianto ja rakastavan Isän lempeä sydän, joka ei tuomitua hylkää, vaan armahtaa. Hän sanoo: *"Älä pelkää, sillä sinä olet minun ja kukaan ei voi riistää sinua minun kädestäni."* Jumalan kämmenellä, on armahdettuna hyvä olla, kuten meille tutussa hengellisessä laulussa sanotaan.

Jeesus kertoi monin vertauksin, kuinka hän haluaisi tämän evankeliumin sanoman leviävän kaikkeen maailmaan. Koska meidän ja koko maailman suunnaton syntivelka sovitettiin ristillä, meidänkin tulisi armahtaa lähimmäisissämme esiintyviä puutteita ja vikoja. Antaessaan henkensä Isän käsiin Jeesus sanoi: *"Se on täytetty."* Siinä on pääsiäisen perussanoma.

Kun pysymme Jeesuksen yhteydessä, meidän ei pitäisi korostaa toistemme silmissä omaa paremmuuttamme ja ehdotonta oikeassa olemistamme. Niistä syntyy eripuraa ja jopa yhteyden särkymistä. Siellä missä on Herran henki, siellä on myös rakkautta, iloa ja rauhaa. Huuto ja herjaus olkoon sieltä kaukana. Kristuksessa oleminen tarkoittaa raja-aitojen kaatamista. Siinä on meillä itse kullakin kilvoittelemista.

Anneli Lähdesmäki,

elämänuransa nuorisotyössä tehnyt runoilija, lausuja ja runoilmaisun ohjaaja.

Kuva: Virpi Tuominiemi; krusifiksi, Kuopion tuomiokirkko

Miten Jeesuksen kuolema liittyy juutalaiseen pääsiäisjuhlaan?

Pääsiäisen viettoa määrittelevän Mooseksen lain määräykset (2.Moos.12:1–28; 13:11–16) velvoittivat muinoin ainoastaan juutalaisia. Ulkopuoliset suljettiin juhlan ulkopuolelle. Käytäntö oli poissulkeva, kunnes Jeesuksen kautta yhdelle kansalle ammin annettut lupaukset ja siunaukset avartuvat koskemaan koko ihmiskuntaa. Paikalliset ja rajatut Jumalan armon ja hyvyyden osoitukset laajenivat Hänessä universaaleiksi ja kaikki rajat ylittäviksi. Juutalaisen pääsiäisen tulkinta Jeesuksesta käsin rikkoo kaiken ahtauden ja luo pohjan kaikille tarjolla olevasta Jumalan armosta.

Jumalan suunnitelma oli, että Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus tapahtuivat juutalaisen pääsiäisjuhlan yhteydessä. Juhlaa vietettiin Egyptistä vapautumisen muistoksi. Vuodesta toiseen kaikki orjuudesta vapautumiseen liittyneet tapahtumat, sekä niiden syvälinen merkitys palautettiin pääsiäisjuhlan vieton myötä jokaisen juutalaisen mieleen. Kiitollisuuteen ja juhlimiseen oli syytä, koska Jumala oli puuttunut "väkevällä kädellä" orjuutetun kansansa kohtaloon taivuttamalla faaraon päästämään Israelin kansan lähtemään. Egyptistä lähtö oli Jumalan pelastusteko, jota oli välttämätöntä muistaa vuosittain ja viettää "pääsiäistä Jumalan kunniaksi" (2.Moos.12:11).

Harri Kuhalampi, TT, pastori, Seinäjoki

Jumalan pelastava toiminta on kautta aikojen ollut pääsiäisen vieton perustana. Mitä olisi Jumalan armo, ellei se ilmenisi tekoina ja toimintana ihmisten hyväksi? Hänen rakkautensa tuli todeksi vasta, kun tapahtui sellaista, joka muutti Israelin toivottoman kansan tilanteen ja avasi tien kohti uutta ja parempaa.

Mikäli hyväksymme tarkastelumme lähtökohdaksi sen näkökulman, että Jumalan armo on Hänen toimintaansa ja pelastavia tekojaan, tarjoaa juutalainen pääsiäisen vietto ja sen perustana ollut lähtötilanne useita näkökulmia, jotka valottavat kristillisen pääsiäisen hengellistä sisältöä. Ilman Jumalan puuttumista Israelin kansan tilanteeseen ei orjuudesta vapautuminen olisi ollut mahdollista.

Samalla tavoin ainoastaan Jeesuksen elämä ja toiminta sekä hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa saattoivat luoda riittävät edellytykset synnistä ja syllisyydestä vapautumiselle.

Erottelu

Vasta kymmenen ankaran vitsauksen jälkeen faarao antoi Israelin kansalle luvan lähteä Egyptistä. Viimeisin vitsaus kohdistui kaikkiin esikoisiin, niin karjaan kuin ihmisiin, jotka Jumala surmasi kulkiesaan Egyptin läpi. Silti israelilaisten kodit säästyivät, koska heidän oviensa pihtipieliin ja kamanaan (nämä vanhahtavat, raamatun käyttämät nimitykset tarkoittavat oven karmeja) siveltiin merkiksi uhrieläimen verta. Se oli merkki, jonka takia Jumala kulki näiden

asuntojen ohi. Pääsiäisen hepreankielinen nimi pesah tulee sanasta, joka tarkoittaa 'kulkea ohi' tai 'jättää väliin'.

Jumala toteaa Moosekselle viimeisestä vitsauksesta ilmoittaessaan: "Mutta israelilaisille ei edes koira murise, mitään vahinkoa ei tapahdu ihmisille enempää kuin karjallekaan. Tästä ymmärrät, että Herra tekee eron Egyptin ja Israelin välillä." 2.Moos.11:7

Veri israelilaisten ovilla erotti heidät tuomion ja rangaistuksen kohteeksi joutuvista egyptiläisistä.

Toisen Mooseksen kirjan Egyptistä lähtöä kuvaavat tekstit ovat rakenteeltaan yllättäviä. Luvussa 11 ilmoitetaan millainen vitsaus tulisi Egyptiä kohtaamaan ja kuinka israelilaiset välttyvät siltä. Seuraa-

van luvun alku on puolestaan lakitekstiä, joka määrittelee tulevia sukupolvia varten pääsiäisen viettoon liittyvät vaatimukset ja tavat. Kuitenkin luku jatkuu kymmenennen viitsauksen toteutumisen ja israelilaisten lähdön kuvauksilla, mutta päättyy jälleen pääsiäistä koskeviin määräyksiin.

Näiden lukujen perusteella näemme, kuinka pääsiäisen vietto kytkeytyy koettuun historialliseen todellisuuteen. Pohjana ei ole yksittäinen hetki, jossa voidaan nähdä Jumalan ihme tai yliluonnollisuus, vaan juhla liittyy laajempaan, Israelin kansan olemusta mullistaneeseen ja muokanneeseen tapahtumasarjaan. Pääsiäisen vieton tarkoituksena oli toistuvasti kääntää huomio ratkaiseviin pelastushistoriallisiin tapahtumiin sekä tuoda ne uudelleen koettaviksi. Samalla juhla vahvisti juutalaisten kansallista identiteettiä ja sen kiinteää yhteyttä Jumalaan ja Hänen toimintaansa.

Jumala pystyi muinoin erottamaan verellä sivellyn merkin perusteella israelilaiset egyptiläisistä, jotka joutivat tuomion kohteeksi. Tämä muistuttaa lopunajallista tilannetta, jolloin valikoituvat erilleen Jumalan omat heistä, jotka eivät sitä ole. Silloinkin Kristuksen veri ja sen suojaan asettuminen ovat perustana Jumalalle kuulumiselle: *”Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.”* Ilm.7:14

Happamaton leipä

Mooseksen lain mukaiseen pääsiäisen viettoon liittyi olennaisesti myös happamattoman leivän juhla, ja kysymys onkin yhdestä ja samasta tapahtumasta (Mark.14:1,12; Luuk.12:1). Juhlan viettämistä koskeva säädös on myös selvä: *”Seitsemän päivän aikana sinun tulee syödä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä vietettäköön juhlaa Herran kunniaksi... Sinä päivänä kerro pojillesi: ’Tämä tapahtuu sen ta-*

kia, mitä Herra teki hyväkseni, kun lähdin Egyptistä.” 2.Moos.13:6,8

Nopeasti leivottu happamaton leipä liittyi Egyptistä lähdön kiireeseen. Hapantaikinain kohottamiseen ei ollut aikaa, sillä matkaan oli lähdettävä välittömästi, kun lupa lopulta faaraolta heltisi. Viivyttely ei ollut mahdollista edes leipomiseen liittyvien syitten nojalla.

”Mooses sanoi kansalle: ’Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden maasta, sillä Herra vei väkevällä kädellään teidät sieltä pois. Sinä päivänä ei saa syödä hapanta leipää.” 2.Moos.13:3

Juutalaisessa ajattelussa hapanteen avulla aikaansaatu taikinain kohoaminen oli ylpeyden ja turhamaisuuden vertauskuva, kun taas happamaton leipä kuvaa sydämen nöyryyttä. Nämä yksilöllisiin asenteisiin viittaavat ominaisuudet ovat tärkeitä, mutta olennaisinta on kohdistaa huomio happamattoman leivän avulla Jumalan ratkaisevaan rooliin kansansa vapauttamisessa.

Evankeliumit kuvaavat Jeesusta tavallisena juutalaisena miehenä, joka tunsi uskontonsa tavat ja vaatimukset. Hän oli fariseusten ja kirjanoppineiden opetusten tiukka kritisoija, mutta monien alkupeuraisten juutalaisten perinteitten kohdalla hän oli tinkimättömän uskollinen. Hän oli opetuslasten tietämättä järjestänyt asiat niin, että sopiva paikka pääsiäisateriaa varten oli jo valmiina heitä varten, kun Pietari ja Johannes sitä kysyivät vastaan tulevalta, vesiruukkuu kantavalta mieheltä (Luuk.22:7–13).

Kun Jeesus nautti perinteen mukaista pääsiäisateriaa opetuslastensa kanssa, asetti hän sen yhteydessä ehtoollisen. Ehtoollisleipänä hän käytti pöydässä tarjolla ollutta happamatonta leipää. Siunattuaan ja murrettuaan leivän hän sanoi: *»Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.»* 1.Kor.11:24

Ehtoollisen tarkoituksena ei ole muistuttaa Jumalan ihmeistä Egyptistä lähdön yhteydessä, vaan palauttaa mieleen Jeesuksen kertakaikkisen uhrin merkitys koko ihmiskunnan puolesta. Salatulla tavalla Hän itse on ehtoollisessa läsnä tuodakseen jokaiselle ehtoollisvieraalle pelastuksen kaikki ne siunauksineen.

Jeesuksen ja opetuslasten viimeinen yhteinen pääsiäisateria oli samalla ensimmäinen kristillinen ehtoollinen. Siirtymä vanhasta liitosta uuteen tapahtui sujuvasti. Kerran vuodessa toistuva juutalaista koskeva juhla muuttui hetkessä armon ja yhteyden merkiksi, joka on tarjolla mahdollisimman usein ja kaikille Jeesukseen uskoville. Apostoli Paavali tarkentaa pyhän aterian merkitystä: *”Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.”* 1.Kor.11:26

Jeesuksen kuoleman muistaminen on monin verroin tärkeämpää kuin Egyptistä lähtöön liittyvät Jumalan ihmeet.

Pääsiäislammas

Kun Jumala ilmoitti viimeisestä viitsauksesta, israelilaiset saivat myös tarkat ohjeet, kuinka välttää esikoisten tuhoaminen. Jokaisessa kodissa tuli teurastaa vuoden vanha virheetön urospuolinen lammas tai vuohi, jonka verta tuli sivellä merkiksi ovenpieliin. Näin pääsiäislammas ei ollut pyhäkön palvelukseen liittyvä uhrieläin vaan sijaisuhri, niin että jokaisen juutalaiskodin esikoiset välttivät kuoleman.

Mooses antoi lain erilaisista uhreista vasta Egyptistä lähdön jälkeen erämaavaelluksen aikana. Pääsiäislampaan uhraaminen ei siis liittynyt normaaliin temppelin uhrauskäytäntöön. Pääsiäislammas ei uhrattu temppelissä, vaan se oli jokaisen juutalaisperheen yksityiseen pääsiäisenviettoon liittyvä asia.

On merkittävää huomata, miten apostoli Paavali viittaa pääsiäiseen liittyviin teemoihin ja myös pääsiäislampaan teurastamiseen: *”Te teette väärin, kun kerskutte. Ettekö tiedä, että pieni määrä hapattamatta hapattaa koko taikinan? Puhdistakaa siis talonne hapantaikinasta, niin että teistä tulee uusi taikina. Happamattomiahhan te olettekin, sillä meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurastettu. Meidän on siis aika viettää juhlaa, ei vanhan pahuuden ja kelvottomuuden hapattamina, vaan happamattomina, vilpittömyydessä ja totuudessa.”* 1.Kor.5:6–8

Paavalin sanat pakottavat meidät ensin huomaamaan, että Kristus, meidän pääsiäislampaamme, on teurastettu ja että hänet on uhrattu juuri meidän takiamme. Ilman Häntä olisimme tuhon omia samoin kuin ne egyptiläiset, joita ei suojannut veren merkki oven pih-ti-pielissä ja kamanassa. Kristillisen pääsiäisenvieton tulisi viedä jokainen Kristuksen veren tarjoamaan suojaan niiltä tuomion ja tuhon voimilta, jotka kohdistuvat Jumalasta eroon pyrkineitä.

Jeesuksen Kristuksen elämän ja kuoleman myötä on tapahtunut tärkeä murros: Hapate ei Paavalin ajattelussa viittaakaan enää leipä-

taikinaan vaan uskovien sisäiseen olemukseen ja heidän elämäänsä. Me olemme puhtaita ja Jumalalle kelpaavia, koska meidän pääsiäislampaamme, itse Kristus, on teurastettu.

Jeesuksen antama uhri ristillä oli Paavalin tulkinnan mukaan vaikutukseltaan vastaava kuin ennen viimeistä vitsausta toimitettu pääsiäislampaan uhraaminen. Kuka tahansa, joka turvautuu Jeesuksen veren suojaan, on turvassa, kun lopulliset tuhon voimat uhkaavat.

Pääsiäisen lupaus

Kristuksessa tarjolla oleva siunaus on antelias jokaiselle. Kaikki pääsevät siihen käsiksi kaikkialla. Pääsiäisessä sulautuvat nykyisyyden kanssa yhteen menneisyydessä tapahtuneet Jumalan pelastusteot hamasta muinaisuudesta saakka. Ne tekevät armosta ja Jumalan pelastavasta rakkaudesta todellisen ja uskottavan.

Pääsiäisenä voi kuka tahansa kokea lunastuksen ja hyväksytyksi tulemisen omalla kohdallaan, kun ehtoollisessa voidaan ottaa vastaan Herran Jeesuksen Kristuksen ruumis ja veri happamattoman leivän ja viinin muodossa.

Sen lisäksi pääsiäiseen liittyy myös tulevaisuuden ja toivon näkökulma. Meitä kutsutaan ehtoollisen vastaanottamisen kautta katsomaan kohti tulevaa. Jeesushan itse sanoi: *”Ja minä sanon teille: tästedes en maista viiniköynnöksen antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon uutta viiniä teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”* Matt.26:29

Jeesuksen sanoissa kuvastuu toivo, että Hän kerran juhlii yhdessä kaikkien pelastettujen kanssa. Sitä kuvaa Ilmestyskirjan teksti 2020 käännöksen mukaan: *”Kuulin äänen, joka oli kuin valtavan kansanjoukon tai suurten vesien kohina tai ukkosen kumu: ‘Halleluja! Kuninkaana on nyt Herra, meidän Jumalamme, kaiken hallitsija. Me iloitsemme ja riemuitsemme ja annamme kunnian Jumalalle. Karitsan hääpäivä tuli, ja hänen valitunsa on valmiina. Yllensä morsian sai puhtaana hohtavan puvun.”* Ilm.19:6–9 UT2020

Näin jo Mooseksen lain tekstissä on selvästi nähtävissä tulevaisuuden ja toivon näkökulma: menneisyys Egyptissä jää taakse, mutta kristillinen pääsiäinen ja varsinkin ehtoollinen siirtävät katseen siihen hetkeen, kun Jumala vie kansaansa uutta, luvattua maata kohti.

Toivon vuosi

- mitä toivo on?

Ely-väki kokoontui Kalevan kirkolla. Tuula Yli-Krekola johdatteli iltapäivää, jonka teemana oli toivo. Kirkkovuoden evankeliumitekstissä kerrottiin Siimeonin toiveen toteutumisesta – hän sai nähdä Jeesuksen, joka tuotiin temppeleihin. Toivolle on kysyntää, sanoi mukana ollut kuulija. Monet mielisävelmät saatiin laulaa, kokemuksia kertoa ja tuttavita tavata. Laulut säesti Jukka Hovila.

Tilaisuuden puhujaksi oli kutsuttu Timo Takala, joka on ollut kolmisen vuotta eläkkeellä Tampereen ev.lut. seurakuntien kehitysjohtajan virasta, pappisvuosia tulee täyteen 40. Hän on kotoisin Vilppulasta.

Helka Korpela, sosiaalityöntekijä, eläkkeellä, Tampere

Rovasti Timo Takalan ajatuksia toivosta:

Kun ihmiset ovat vuorovaikutuksessa toistensa kanssa, se on toivon lähde. Olemme kaikki Luojan luomia, ainutlaatuisia, emme kopioita. Muistan työtoverini sanonnan: - Sitä voi ihminen oppia, jos ei pidä varaansa. Niinpä ihmisen ei kannata lukita tai lukkiutua, vaan antaa toivolle mahdollisuus.

On helppo puhua toivosta, mutta toivon ylläpito voi olla vaikeaa. Toivo on Jumalan lahja. Toivoa on siinä, että nähdään hyvää ja rakentavaa. Elämä ei kasva pimeydessä. Kristillinen seurakunta sisältää toivon olemassaolon, toivo kuuluu koko kirkkoon. Toivo on ikään kuin meidän tehtävämme!

Isäni etunimi oli Toivo, hän oli syntynyt 1920. Sotien jälkeen hän palasi kotiin ja alettiin elämään eteenpäin, alkoi navetan rakentaminen. Eteenpäin yritettiin, oli luottamusta ja toivoa, vaikka elettiin epävarmoja aikoja. Mummo rukoili paljon. Toisen puolesta rukoileminen on toivon ylläpitämistä. Rukous muodostaa ikään kuin voimaverkoston. Tänä päivänäkin rukoukset sodan kärsimysten keskellä eläville, niin lähellä kuin kaukana, luovat toivoa. Nuorten huolet ovat paljon esillä, sama rukousten tuki tuo nuorille toivoa.

Raamatussa on monia kirjoituksia toivosta: *”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”* Jer 29:11

”Niin pysyvät nämä kolme, usko, toivo ja rakkaus.”

1. Kor 13:13

Mietin, miten voin tuottaa toivoa, en horjuttaa sitä. Kristityllä on rinnakkain tämä elettävä arki sekä iankaikkisen elämän toivo.

Tampereen seurakunnilla on nyt Toivon vuosi, toukokuulla vietetään kirkon juhlaa eri puolella kaupunkia. Mutta myös jokainen kokoontuminen, niin kuin me täällä Elyn laulu-seuroissa, on toivon juhla. Kristillisen toivon perusta on Jeesuksen ylösnousemus. Se mahdollistaa toivon jakamisen arjessa. Samalla se avaa tien iankaikkiseen elämään.

Lauluista ja läheisistä toivoa

Marja-Leena Pyhäjärvi käy mielellään Elyn tapahtumissa, hänelle tärkeitä ovat monet Siionin kanteleen laulut. – Niissä surullisempikin asia ilmaistaan ilon kautta. Marja-Leena on ahkera sukkienkutoja, diakonia saa koko ajan hänen lahjoituksiaan, myös Elylle on valmistunut runsaasti sukkipareja. Marja-Leena on kotoisin Pelkosenniemeltä, Pyhäntunturin kupeesta. – Kotoa oli 17 kilometriä kirkkoon, juhlapyhinä käytiin. Mutta seuroja pidettiin kylällä, Marja-Leena kertoo.

Pääsiäinen oli joulun jälkeen suuri juhla. Marja-Leenan äiti oli hyvä kokki. Liharuoka tehtiin lampaasta, raavaasta tai porosta. Kalakeitto oli pääsiäislauantaina. – Isä teki koivun tuohesta mämmiropehet, mämmi kypsyi suuressa emalikkatilassa. Ei meillä siihen aikaan enempiä koristeita ollut, paras liina laitettiin ruokapöytään. Sipulinkuorilla värjättiin kananmunia. Pitkäperjantaina oli käyttäytyttävä rauhallisesti, kylälle ei menty.

Nyt vuosikymmenten jälkeen Marja-Leena asustaa yksin Tampereella, tyttären perhe asuu lähellä. Pääsiäiseksi hän laittaa pyhäisen pöytäliinan ja sen päälle tyttärensä pyhäkoulussa tekemän pääsiäiskuvaelmakoristeen. – Minulle tuovat toivoa ja iloa erityisesti lapsenlapset, yhteydenotot ja ystävät, koska olen aika paljon yksin. Seuraan television hartausohjelmia ja laulan itsekseni. Suuresti odotan tyttärentyttäreni rippijuhlaa ensi kesäkuussa, Marja-Leena Pyhäjärvi toteaa.

Marja-Leena Pyhäjärvi mielipuuhaansa. Kuva: Helka Korpela

Kalevan kirkko. Kuva: Virpi Tuominiemi

Kettusen perhe Siilinkarilla Näsijärvellä Kuva: Kettunen

Shalina Kettunen Kalevan kirkossa. Kuva: Helka Korpela

Shalinan luja luottamus ja toivo

Shalina Kettunen on syntynyt vuonna 1984 Intiassa, siellä perhe asui Bangaloren suuressa kaupungissa ja Goalla, joka tunnetaan turisticalueena. Hänen vanhempansa olivat kristittyjä, perheen oli muutettava kuusi kertaa vuodessa kristinuskonsa takia. Kristittyjä vainotaan Intiassa tänäkin päivänä, on väkivaltaa, kirkkoja ja koteja on poltettu, perheet eivät saa asuntoa.

- Nämä eivät ole mitään vanhoja tarinoita, Shalina korostaa.

Hän on aina luottanut lujasti Jumalan johdatukseen, hän tuli Suomeen 23-vuotiaana. Perheeseen kuuluvat puoliso Olli ja tytär Eve, 12-vuotias innokas partiolainen.

Shalinan elämänvaiheisiin on kuulunut raskas aika, synnytyksen jälkeen hän itki paljon, istui pyörätuolissa kolme kuukautta. - Monet lääkärit tutkivat minua, mutta he eivät löytäneet syytä tilaani. Vain Raamattu antoi toivoa. Vasta kun Herra Jeesus oli vierelläni ja kosketti minua, nousin pyörätuolista ja aloin toipua, Shalina kuvailee valtavaa kokemustaan.

Shalina ja koko perhe on monelle tuttu Kalevan kirkolla Tampereella. Shalina teki työharjoittelun Marhabanin maahanmuuttajatyössä sekä vahtimestarin työssä. Perhe asuu Ylöjärvellä, mutta he käyvät Raamattukoulussa Kalevassa viikottain. Shalina toimii vapaaehtoisena myös Tampereen Vanhalla kirkolla.

Pääsiäinen on perheelle erityistä toivon ja kiitoksen aikaa. - Silloin saamme keskittyä Herraamme Jeesukseen ja siihen, mitä hän on puolestamme tehnyt. Minutkin hän auttoi pyörätuolista, Shalina jatkaa.

- Kokoonnumme seder-aterialle sukulaisten ja ystävien kanssa Jeesuksen ristintyötä muistaen. Emme halua kotiimme pakanallista alkuperää olevia pääsiäiskoristeita, Shalina painottaa.

- Kodissamme on läpi vuoden alttari, jossa on monia Raamatusta tuttuja asioita, seitsemän kynttilää Ilmestyskirjan mukaan, öljyä, Israelista olen saanut lahjaksi happamatonta leipää, rukoushuivi, sydämen muotoinen saviastia, opal kivi muistuttaa kyyneltä, enkeli ja shofar-torvi, Shalina kertoo, - pääsiäisruokamme ovat lammas ja mämmi.

Perimätiedon mukaan apostoli Tuomas toi kristinuskon Intiaan, vuosi oli 52. Ensimmäisten käännyneiden kerrotaan puhuneen Tuomaan tavoin arameaa.

Helka Korpela

Elyn 16-vuotisjuhla, kevätkokous ja seminaari

13.-14.4.2024
Tampereella

Linnainmaan srk-talo (Korpikodinkatu 2)
Aleksanterin kirkko (Pyynikin kirkkopuisto)

Ohjelma

La 13.4. Linnainmaan srk-talo

klo 11 Lounas

klo 12 Kevätkokous, avaus pj. Jani Latva-Nikkola
kahvit

klo 14 Seminaari: "Koulutamme, varustamme ja lähetämme." Vapaaehtoisten ja vastuunkantajien yhteisen jakamisen iltapäivä.

klo 16 Kahvit + suolainen kahvileipä

klo 16.30 Siionin kannel -lauluhetki ja viikkomessu, saarna Kari Tynkkynen

Su 14.4. Lähetyspyhä Aleksanterin kirkko

Messu klo 10, lit. Sanni Frisk, saarna Oiva Hujanen, kanttori Riikka Viljakainen, Cantilene-kuoro, johtaa Sylvia Heikkilä

Kirkkokahvit

Lähetysjuhla

La 13.4. Päiväretki kevätkokoukseen Tampereelle Matkareitti: Lapua - Seinäjoki - Jalasjärvi - Tampere. Tarkemmat tiedot ilmoittautumisen yhteydessä. **Ilmoittautuminen 5.4. mennessä** p. 050 5636079/Satu Kivisaari

Armoa ja iloa ihmisille

Evankelinen lähetisyhdistys – ELY ry

Lisätietoa: www.evangeliset.net

Evankelinen lähetisyhdistys - ELY ry:n

sääntömääräinen kevätkokous

la 13.4. klo 12 alkaen Tampereella Linnainmaan srk-talolla (Korpikodinkatu 2). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, hallitus

Vapaaehtoisena palkitseviin tehtäviin

Elyn julkaisemien lehtien toimitussihteerina toimii tästä numerosta alkaen vapaaehtoistyöntekijänä luokanopettaja **Erja Kuhalampi**. Ely tarjoaa mahdollisuuden monenlaiseen sydämen palosta tehtävään työhön, erilaisista käsitöistä ja kahvinkeitosta musiikilla, puheilla, ja siis myös toimitustyöllä palvelemiseen. Jos sinä haluaisit näin palvella taidoillasi, otathan yhteyttä Ely:n työntekijöihin.

Kurkistus piispojen puolisoiden pääsiäiseen

Piispat me tunnemme kohtuu hyvin julkisen sanan ja tiedotusvälineiden kautta, mutta piispojen puoliset eivät useinkaan näy meille piispan puolisoina, koska he ovat omaa uraa tekeviä ihmisiä. He eivät siis aina pääse piispan mukana edustamaan. Kurkistamme kahden piispan puolison elämään pääsiäisen ajatuksin ja tein heille muutaman kysymyksen, joihin he itse vastaavat.

Kysymykset olivat:

1. Kuka olet ja mitä teet työkseesi?
2. Mitä pääsiäinen merkitsee sinulle henkilökohtaisesti?
3. Mitä perinteitä liittyy pääsiäisen viettoon joko sinulla tai perheelläsi?
4. Miten ilmaisisit ihmeellisen armon pääsiäisen sanomassa?

Ulla Latomäki,
pastori, eläkkeellä,
Lapua

Kuva: piispa Matti Repo

Päivi Repo, Tampere, piispa Matti Revon puoliso

1. Olen Päivi Repo. Työskentelen seurakuntapastorina Tampereen Eteläisessä seurakunnassa. Olen ollut Tampereen seurakuntien palveluksessa jo vuodesta 1986. Aloitin Härmälän seurakunnassa lehtorina ja sen jälkeen jatkoin pastorina. Härmälän yhdistyttyä Hervannan ja Viinikan seurakuntaan olen Härmälän lähikirkon vastuupappi. Lisäksi tehtäviini kuuluu lähetys- ja ystävyysseurakuntatyö koko seurakunnan alueella. Vuosien aikana tehtäväkuvat ovat vaihdelleet. Aiemmin painopiste oli kristillisessä kasvatuksessa ja perhetyössä, joita toki pidän erittäin tärkeinä. Nyt keskityn enemmän sunnuntain messuihin ja kirkollisiin toimituksiin. Rippikoululeiri on edessä taas kesällä. Se on mukavaa puuhaa. Olen myös neljän lapsen äiti ja neljän lapsenlapsen mummu.

2. Se on kristikunnan tärkein juhla. Kristus on kuollut ja ylösnoussut. Kuoleman ja kaiken pahan valta on voitettu. Siihen haluan uskoa ja turvautua, viestivätpä uutiset läheltä ja kaukaa mitä hyvänsä. Lopulta kaikki on Jumalan kädessä. Tästä luottamuksesta käsin on hyvä tehdä työtä ja toimia hyvän puolesta.

Tiina Salomäki, Lapua

piispa Matti Salomäen puoliso

1. Olen Tiina Salomäki ja nyt olen työskennellyt 8 vuotta Lapuan kaupungilla varhaiskasvatuksen erityisopettajana. Aikaisemmin olen ollut vastaavana lastenohjaajana Suomen lähetysseuralla. Sen jälkeen olin lastentarhaopettajana Vantaalla ja Pielavedellä. Pielavedellä toimin lisäksi esikoulunopettajana. Olen myös neljän aikuisen lapsen äiti ja neljän lapsenlapsen mummi.

2. Pääsiäinen on itselleni vuoden tärkein juhla.

Mieheni ensimmäinen toimitus papin uralla oli kiirastorstain messu. Se on meille molemmille tähänkin liittyen hyvin merkityksellinen ilta edelleen. Jeesuksen voitto Golgatalla merkitsee minulle vapautta kuolemasta, vapautta peloista, vapautta ihmisenä epäonnistumisesta. Minulla on oikeus vastaanottaa taivaallinen ilo elämäni.

3. Hiljentyminen suuren katraan äärellä ei ole aina kovin helppoa, mutta perheen yhdessäolo on meille tärkeää. Kuuntelemme paljon hengellistä musiikkia ja hengellisiä ohjelmia. Pikkuisten vieraiden ehdoilla osallistumme kirkon pääsiäisen ajan palveluksiin. Talomme tuntumassa poltellaan useampia pääsiäiskokkoja ja käymme seuraamassa niitä.

3. Jos en ole itse toimittamassa jumalanpalveluksia, pyrin osallistumaan niihin kiirastorstaina, pitkäperjantaina ja pääsiäisenä. Pääsiäispäivänä tai 2. pääsiäispäivänä perhettä on kokoontunut jollain kokoonpanolla meille syömään lammasta. Ja lapsenlapset ovat etsineet piilotettuja pääsiäismunia. Kun omat lapset olivat pieniä, rakentelin pienen pääsiäispuutarhan, jossa oli rairuohonurmella Jeesuksen hauta ja pääsiäiskertomuksen hahmoja. Hiljaisen viikon eri vaiheissa puutarhan näkymä vaihtui. Pikukulpsivaiheessa pääsiäisyönä piti eri tavoin järjestellä pääsiäisaamuksi lapsille yllätykset, joita etsittiin piirustusviestein, sanaleikein tai muilla tavoin, aina kunkin lapsen ikä ja osaaminen huomioiden. Onneksi jossain vaiheessa isommat sisarukset osallistuivat näihin "talkoisiin". Nyt kait tämä perinne tavalla tai toisella jatkuu pojan perheessä.

4. Pyhässä kasteessa meidät on liitetty Jeesuksen yhteyteen, siis ennen muuta kaikkeen siihen, mistä hiljaisella viikolla ja pääsiäisenä kerrotaan. Kristuksen kuolema on meidän kuolemamme ja Kristuksen ylösnousemus on meille voitto kuolemasta. Tätä juhlimme pääsiäisenä ja jokaisessa messussa. Jo matkalla juhlimme perille pääsemistä. Pääsiäinen on siis oikein hyvä päivä muistaa omaa kastettaan. Saan kuulua Kristukselle, olla hänen omansa.

Lankalauantaina nuuhkimme pihasaunassa palaneiden kokkojen tunnelmallista tuoksua. Pääsiäisyönä kuuntelemme ortodoksista pääsiäisyön liturgiaa, tässä vaiheessa oma kotikin on jo hiljaisuuden vallas- sa. Pääsiäisaamun suklaamunan piilotus on odotettu perinne. Tällöin arvomme kuka piilottaa kenellekin pääsiäismunan. Vihjesanan kirjaimet sotketaan ja alkaa kova kilpailu siitä, kuka ratkaisee ensimmäisenä munansa kätköpaikan vihjeet ja vieläpä löytää sen.

4. Pääsiäisen puhuttelevimmat sanat itselleni ovat juurikin kiirastorstain ehtoollispöydän sanat: *"Tulkaa, sillä kaikki on valmista."* Se on vapauttavaa, lohdullista, ainutlaatuista. Armon saa omistaa henkilökohtaisesti, Golgatalla se on räätälöity juuri minulle ja Sinulle.

Kuva: Minna Ylimäki-Hemminki

Ihmeinen armo

Messukylän seurakunnan järjestämä matka Pariisiin noin viisitoista vuotta sitten tuo mieleen yhden kokemuksen ihmeellisestä armosta. Pastori Aaro Eerolan johdolla tutustuimme luterilaisen seurakunnan toimintaan, kirkkoihin ja Pariisin nähtävyyksiin. Eräällä iltapäiväkävelyllä päätimme Valton kanssa tutustua hotellin lähellä sijaitsevaan Pohjoiseen rautatieasemaan.

Nokinen asema ja monet vahvasti aseistetut poliisit, varsinkin Lontooseen lähtevän tunnelijunan ympärillä, hämmästyttivät meitä. Meille Suomesta matkanneille tämä aseistus näytti varsin pelottavalta ja oudolta, enemmän turvattomuutta kuin turvallisuuden tunnetta lisäävältä.

Yhtäkkiä, kaiken metelin ja ihmisten kiireisen hyörinän keskellä, alkaa korviimme kuulua tuttu sävel. Voiko tämä olla totta, kuulemmeko oikein? Aseman alakerrasta kuuluu säkkipilliyhtyeen soittoa, ja oikein kuulemme. Sieltä kuuluu **Amazing Grace**.

Pika pika riensimme kuulemaan soittoa lähempää. Siellä skottiasuinen säkkipilliyhtye soitti sävelmää katsojajoukon keskellä.

Koimme soiton suorastaan taivaallisena tervehdyksenä meille matkalaisille. Täälläkin nokisella ja hälisevällä rautatieasemalla armon sanoma voi kuulua ja koskettaa. Yli 250 vuotta vanha virsi voi sytyttää sydämessä ilon.

Ilman sävelen ja sanojen yhtymistä mielessämme, emme olisi voineet tätä huolenpidon tervehdystä kokea. Sävel oli tuttu ja toi mieleemme viestin ihmeisestä armosta ja huolenpidosta. Tämä pieni hetki voitti sydämessämme monen kuuluisan nähtävyyden näkemisen ja jäi soimaan mieleemme virkistävänä muistona, kun ajattelemme Pariisia. Tapahtuman merkitystä lisäsi tunne yhteisestä hetkestä meille kahdelle, vakuutus ihmeisestä armosta ansiottomille matkaajille.

Kuva: Dan Novac | Pixabay

Virren historiasta ja Newtonin elämästä

Kuva: Wikipedia

Englantilaisen **John Newtonin** vuonna 1772 sanoittaman virren Amazing Grace sanat ja sävel soivat yhä kaikkialla maailmassa jopa 10 miljoonaa kertaa vuodessa. John Newtonin elämästä ja tästä virrestä on kerrottu Jonathan Aitken kirjoittamassa elämäkertateoksessa **Armottomuudesta ihmeelliseen armoon**. Kirjan on suomentanut Riitta Bonny.

Tähän meidän kirjoitukseemme on teoksesta keräilty lähinnä Newtonin elämänmuutokseen ja pappisuraan liittyviä elämänvaiheita.

Maailmankuulu Amazing Grace -virsi julkaistiin ensi kerran Olney Hymns -virsikokoelmassa. Newton halusi elävöittää virsien avulla saarnojensa opetusta lapsille ja aikuisille, ja hän halusi luoda uuden virren viikoittain saarnaansa varten. Tämä virsi aloitti matkan kuuluisuuteen vuonna 1835, kun etelä-carolinalainen

laulunopettaja William Walker liitti virteen sävelmän New Britain. Sävelmä on peräisin Amerikan etelävaltioiden gospelmusiikista ja koettiin, että sävel oli kuin luotu juuri näitä sanoja varten. Sävelmän musiikki välittää osaltaan ihmetystä ja armollisuutta.

Elämäkerrassa kerrotaan, kuinka John Newtonin äiti Elisabeth opetti hänelle hengellisiä lauluja ja virsiä pojan lapsuusvuosina sekä vei häntä lähellä olevan kirkon tilaisuuksiin. John oppi lukemaan jo nelivuotiaana, hänellä oli hyvä muisti ja hän oppi ulkoa Raamatun opetuksia ja tekstejä.

Äiti Elisabeth menehtyi Johnin ollessa kuusivuotias. Isä oli paljon poissa merimatkojen vuoksi ja suhtautui poikaan ankarasti. Isän pian solmima uusi avioliitto sai pojan kokemaan itsensä ulkopuoliseksi. Pojan ollessa 11-vuotias hänen merikapteeni-isänsä otti hänet mukaansa laivalle oppimaan merimiestaitoja. Nuoruusvuodet olivat Newtonin elämässä ankaria ja kovia. Hän katkeroitui, hänestä tuli pilkkaaja ja Jumalan kieltäjä. Huonosta elämäntavasta ja käytök-

sestä seurasi monia rangaistuksia ja häväistyksiä. Myöhemmin laivan kapteenina hän osallistui myös orjakauppaan ja kuljetti afrikkalaisia orjia amerikkalaisille plantaaseille. Orjakauppa oli näinä vuosina hyväksyttyä, vasta vuonna 1807, Newtonin kuolin vuonna, orjakauppa kiellettiin koko brittiläisen imperiumin alueella.

Hurjasta elämäntavasta johtui, että Newton joutui moneen hengenvaaraan elämänsä aikana. Nämä tapahtumat saivat hänet tekemään parannuksen. Omatekoinen parannuksen teko innosti parhaimmillaan vain parisen vuotta. Vasta Newtonin matkasta Greyhound-laivalla vuonna 1748 tuli käänteentekevä hänen elämässään. Laivalla hän alkoi lukea Tuomas Kempiläisen kirjaa **Kristuksen seuraamisesta**.

Ajatus, entäs jos tämä onkin totta, alkoi vaivata häntä ja hän päätti lopettaa kirjan lukemisen. Laiva joutui matkalla ankaraan myrskyyn ja oli uppoamaisillaan. Miehistön toive pelastumisesta oli jo miltei kadonnut. Myrskyssä Newtonin mieleen tuli yhä uudelleen ajatus, mitä armoa voisi olla minulle. Ei kukaan, joka on rienannut, voi saada pelastusta sielulle hädän hetkellä. Laiva kuitenkin pääsi lopulta tynnemille vesille ja toivo satamaan pääsystä heräsi uudelleen. Nuorena opitut lupaukset nousivat mieleen. Newton alkoi käyttää kaiken vapaa-aikansa Raamatun tekstien tutkimiseen, rukoillen Herralta armoa ja ohjausta.

Hän muisti Luukkaan evankeliumista lupauksen: *”Jos te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaisia hyvää, totta kai teidän taivaallinen Isänne paljon ennemmin antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä hädältä pyytävät.”*

Samoin Johanneksen evankeliumin lupaus: *”Hänen tahtonsa toteuttaja pääsee kyllä selville siitä, onko opetus lähtöisin Jumalasta”*, rohkaisi häntä. Newton samaisti itsensä tuhlaajapoikavertauksen kurittomaan nuorempaan veljeen ja ihmetteli anteeksiantavan, poikaa vastaan juoksevan Isän hyvyttä.

Newton alkoi tuntea, että on olemassa Jumala, joka kuulee rukoukset. Laivalla koettu elämänmuutos vahvisti toivetta päästä toimimaan pappina.

Tämä toive toteutui monien pettymysten jälkeen vuonna 1764. Tehtävä julistaa Kristuksen ristiä sai vihdoin toteutua. Julistuksen keskeinen sisältö oli armo, ilmainen armo. Newton halusi kertoa maailmalle, että pilkkaajat, kovettuneimmat ja hankalimmatkin lurjukset voivat saada armon. Elämäkerrassa kerrotaan, että hänen ensimmäisen saarnansa aihe oli: **Syvydestä minä huudan sinua Herra**.

Saarna kuvasi Newtonin omaa kapuamista elämän syvyyksistä Jumalan avulla kohti hänen armoaan. Ensimmäiset vuodet Olneyn seurakunnassa olivat tulvillaan armon ihmettä, jonka hän myöhemmin ikuisti

ON ARMO SUURI IHMEINEN

ON ARMO SUURI IHMEINEN.
SE MUUTTI SYDÄMEN.
MÄ KUURO, SOKEA SAIN IHMEEN KOKEA.
NYT KUULLA, NÄHDÄ VOIN.

TÄÄ ARMO POISTI TUOMION,
TOI RAUHAN TUNTOHON.
SEN HETKEN MUISTAN AIN,
KUN HERRAN ARMON SAIN.
NYT SIIHEN LUOTAN VAIN.

KUN VAARAT VAANII TIELLÄ MAAN,
SAAN KÄYDÄ SUOJASSAAN
TÄÄ ARMO VARJEELEE JA TIENI VALAISEE,
KUN KULJEN TAIVAASEEN.

ON SIELLÄ JUHLAT VOITTAJAIN
JA PÄIVÄ KESTÄÄ AIN.
KUN VUOSITUHANNEN SOI LAULU PYHIEN,
SE ALKUSOITTO VAIN.

Siionin Kannel 220 (sama laulu eri sanoin)

virsiensä sanoihin. Newton oli lahjakas kirjoittaja ja hänellä on suuri merkitys koko anglikaanisen kirkon historiassa.

On sanottu, että Newtonin elämää leimasi kiitollisuus Jumalalle, nöyryys ja kuuliaisuus. Kiitollisuuteen liittyi myös lähes 40-vuoden avioliitto nuoruuden rakkauten Pollyyn kanssa, unelma, jonka Newton nuoruusvuosinaan luuli jo menetetyksi.

Newton sai elää rikasta elämää yli 80-vuotiaaksi aikana, jolloin ihmisten keski-ikä oli noin 42 vuotta.

Vanhana hän sanoi: muistini on lähes kokonaan kadonnut, mutta kahta en unohda: Minä olen suuri syntinen ja Kristus on suuri pelastaja.

Laulun alkuperäisen runon sanoista kirkastuu armon rikkaus:

Armo opetti sydämeni pelkäämään, ja armo karkotti pelkoni. Miten kallisarvoiselta se armo näytti hetkellä, jolloin uskoin ensimmäistä kertaa.

Liisa ja Valto Käkelä

Valto Käkelä, rakennusalan insinööri, eläkkeellä

Liisa Käkelä, tilitoimistoyrittäjä, osittain eläkkeellä

Raamatunkäännös- työn uutisia

Uuden vuoden alkaessa voi katsella mennyttä vuotta taaksepäin ja todeta kiitollisena, että olemme puolisoni Petterin kanssa edelleen saaneet jatkaa työtä Venäjällä. Minä voin yhä palvella raamatunkäännösprojektissa evenkin kielelle, ja työ raamatun tekstien kääntämiseksi evenkien kansalle jatkuu monenlaisista haasteista huolimatta. Aina uudestaan olemme voineet todeta, että työ ei lopulta ole meidän omisssa käsissämme, eikä asioissa tarvitse koettaa edetä väkisin, vaan Jumala aukaisee tarvittavat ovet oman tahtonsa ja aikataulunsa mukaan. Välillä meitä johdatetaan yllättävälläkin tavalla, mutta saamme kuitenkin aina luottaa siihen, että johdatus on hyvä ja oikea, vaikka se ei aina juuri kyseisellä hetkellä siltä tuntuisikaan.

Kuluneen vuoden kaikista haasteista huolimatta raamatunkäännöksen saralla on menty vauhdilla eteenpäin. Vuoden aikana meille on muodostunut mel-

ko suuri käännöstiimi. Suurena haasteena on, että asumme hyvin pitkien välimatkojen päässä toisistamme. Minä ja työtoverini Nadezhda Bulatova, joka on ollut mukana kääntäjänä raamatunkäännösprojektissa 1990-luvun alusta lähtien, asumme Pietarissa, mutta kaikki muut asuvat eri puolilla Siperiaa. Onneksi nykyään etäyhteydet toimivat lähes joka paikkaan ja niinpä on mahdollista kokoontua yhteen, vaikka fyysisesti olisimmekin kaukana toisistamme.

Maaliskuussa 2023 meillä oli historiallinen tapahtuma, kun saimme kokoontua yli kymmenen hengen joukolla käännösseminaariin Jakutiaan, Nerjungrin kaupunkiin. Vietimme siellä melkein kaksi viikkoa ja sinä aikana syvennyimme raamatunkäännökseen evenkinkielelle.

Kuluneen vuoden olemme työskennelleet psalmien ja rukousten käännösten parissa. Olemme samaan ai-

Nerjungri, Jakutia. Evenkin kielen käännöstiimiläisiä alkuperäiskansojen lasten Arktika-koululla. Anu Mannermaa toinen vasemmalta. Kuva: Mannermaa

kaan työstäneet myös evenkinkielisten raamatunkäännöksen avaintermien listaa, jonka lähetämme pian kääntäjille. Sekä psalmien ja rukousten kokoelma että avaintermit on tarkoitus julkaista tänä vuonna. Pyydämmekin esirukousta molempien näiden julkaisujen valmistumisen puolesta.

Olemme aloittaneet myös seuraavan kokoelman Sananlaskuja ja viisaukskirjallisuutta. Juuri parhailaan tarkistan Sananlaskujen ensimmäisiä lukuja. Aloitamme vuoden 2024 lopulla myös Ruutin kirjan kääntämisen ja seuraavaksi suunnitelmissa on Johanneksen evankeliumin käännös.

Tänä vuonna meillä on tavoitteena kokoontua taas koko käännöstiimi yhteen raamatunkäännöksen tiimoilta. Minä ja kaksi uusista kääntäjistä olemme maaliskuussa lähdössä Turkkiin Raamatunkäännösinstituutin seminaariin, jonka teemanä on, miten eri taidemuotoja voidaan käyttää Raamatun sanoman tunnetuksi tekemisessä. Pyytäisin rukoilemaan tämän seminaarin puolesta, että siellä käsiteltävät asiat puhuttelisivat kääntäjiä ja innostaisivat heitä jatkamaan Raamatun kääntämistä.

Noin puolet evenkeistä asuu Kiinan puolella ja meillä on myös ollut ajatuksissa Nadezhdan kanssa matkustaa Kiinaan selvittämään raamatunkäännöstyön mahdollisuutta sikäläisten evenkien keskuudessa. Heidän kielensä on saanut vaikutteita kiinankielestä ja sitä myös kirjoitetaan eri tavalla kuin Venäjän puolella. Meidän tekemämme käännökset on suunnattu nimenomaan Venäjän evenkeille, joten Kiinan evenkien käännöstyö on aivan oma tehtävänsä. Jumala meitä tässä johdattakoon!

Seuraavassa on joitakin tärkeitä kiitos- ja rukousaiheita:

- Kiitos avoimista ovista raamatunkäännöstyöhön evenkinkielellä ja evenkien positiivisesta asenteesta käännöstyöhön ja käännösten levittämiseen.
- Kiitos yhteistyöstä Venäjän Raamatunkäännösinstituutin kanssa
- Tarvitsemme viralliset sopimukset Venäjän Raamatunkäännösinstituutin kanssa kaikille projektissa mukana oleville
- Kokoontuminen käännöstiimin kanssa
- Psalmien ja rukousten tekstien testaus ja siihen liittyvät matkat
- Sananlaskujen & viisaukskirjallisuuden kokoelma
- Evenkin puhekielen opettaja
- Oleskelulupa Venäjälle

Anu Mannermaa,
Elyn ja Wycliffe-raamatunkääntäjien lähetti

Samalla pallolla

Evankeliset kesäjuhlat

Haminassa 7.-9.6.2024

Katso ohjelma seuraavalta sivulta (s. 18).

Retket kesäjuhlille

Poitsilan kartano. Kuva: hiljaisuudenystavat.fi

Etelä-Pohjanmaalta/Tampereelta pe-su 7.-9.6.

Matkareitti: Kurikka, srk-talo - Ilmajoki, K-Market - Seinäjoki, Kivistön S-Market - Lapua ABC - Jalasjärvi Jalastuuli - Tampere (tark. myöh.) - Lahti (tark. myöh.) - Haminan kirkko

Majoitus Poitsilan kartanon asuntoloissa, 2hh tai 1hh (huoneissa suihku + wc), huonehinta sisältää liinavaatteet ja pyyhkeen. Yhden hengen huoneita rajoitetusti.

Matkan hinta (sis. matkat, majoitus + aamiainen):

Etelä-Pohjanmaalta:

2hh 145 €/hlö, 1hh 165 €/hlö

Tampereelta (ja siitä eteenpäin):

2hh 125 €/hlö, 1hh 145 €/hlö

Ilmoittautuminen 14.5. mennessä Elyn toimistolle: ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416

Matkanjohtajana Satu Kivisaari

Kuljetukset Linja-autoliikenne H. Ranta Oy

Paimiosta/Salosta, lauantai 8.6.

Matkareitti: klo 7.30 Paimion Mikaelintalo, Pyölintie 3 - Halikko - Salon srk-talo - Muurlan Lasi - Suomensjärvi - Lohjan ABC - Espoon Lommila - Kehä I - Hamina klo 11.30.

Lähtö kotimatkalle viimeistään klo 19. Paimiossa ollaan klo 23. Hinta 15 €.

Ilmoittautumiset p. 044 774 5214/Henna Seppälä

Samalla pallolla

Evankeliset kesäjuhlat

Haminassa 7.-9.6.2024

Ohjelma:

Perjantai 7.6.

Klo 18.00 Lattarimessu, Marian kirkko. Liturgina Haminan seurakunnan kappalainen Anita Venäläinen, saarna Elimäen seurakunnan kirkkoherra Kirsi Hämäläinen, kanttorina Haminan seurakunnan kanttori Niina Venäläinen. Kuoro ja bändi.

Messun jälkeen iltapala Marian kirkon kirkkopuistossa. Sateen sattuessa Simeon-salissa.

Lauantai 8.6.

Klo 11.00 Ovet aukeavat

- **Lasten leikkipaikka ja askartelut**, Herran Kukuro sekä pomppulinna Marian kirkon kirkkopuistossa
- **Lähetyspuoti ja esittelypisteet**, Simeon-sali

Klo 11.30 Siionin kanteleen -lauluhetki, Marian kirkko. Kanttori Niina Venäläinen ja Pertti Ruponen Ely, juontaa Antero Rasilainen Ely

Vauvasta vaariin -kirkkomuskari, Simeon-Sali, Haminan seurakunnan kanttori Ulla Suutari ja lastenohjaajat.

Klo 12.00-14.00 Lounas, Simeon-sali
- Lähetit tavattavissa

Klo 14.00 Raamattuopetus, Marian kirkko, Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkonen

Klo 15.00-16.00 Kahvit
- Lähetit tavattavissa, Simeon-sali

Klo 16.00 Elämäni hengellinen laulu -tilaisuus, Marian kirkko, Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkonen, Elyn toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, Haminan seurakunnan kirkkoherra Anna Kinnunen ja Kymenlaakson maakuntajohtaja Jaakko Mikkola. Juontaa Haminan seurakunnan kansainvälisen työn ja vapaaehtoistyön työalajohtaja Liisa Länsmans. Musiikista vastaa Haminan seurakunnan johtava kanttori Kai Huopainen.

Klo 17.45 "Samalla pallolla – lähetys tänään" -paneelikeskustelu, Simeon-Sali. Keskustelemasa Salpausselän seurakunnan lähetys sihteeri Hilda Kemppainen, SLS hallituksen jäsen ja Haminan seurakunnan kirkkovaltuuston puheenjohtaja Simo Suutari, Haminan seurakunnan kirkkovaltuuston jäsen ja Elyn aktiivi Raita Hostikka ja Elyn Viron lähetti Kari Tynkkynen. Juontaa rovasti Jouni Turtiainen.

Klo 19.00 Kanttoreiden konsertti, Marian kirkko, Haminan seurakunnan kanttorit.

Klo 20.00 Iltapala ja Satunnaisia päiväkirjamerkintöjä -duo, Marian kirkon kirkkopuisto.

Sunnuntai 9.6.

Klo 9.00 Aamuhartaus, Simeon-Sali. Rovasti Pirkko Tulokas.

Klo 10.00 Juhlamesseu. Liturgina Haminan seurakunnan kirkkoherra Anna Kinnunen, saarna Mikkelin hiippakunnan piispa Mari Parkkinen. Avustajat: Elyn toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, Miehikkälän kappeliseurakunnan kappalainen Matti Astola. Kanttorina Niina Venäläinen ja mukana seurakunnan kirkkokuorot. Tekstinlukijat: Ely. Messussa Elyn lähettien matkaan siunaaminen.

Klo 11.30 Lounas, Simeon-Sali.
- Lähetyspuoti ja esittelypisteet auki

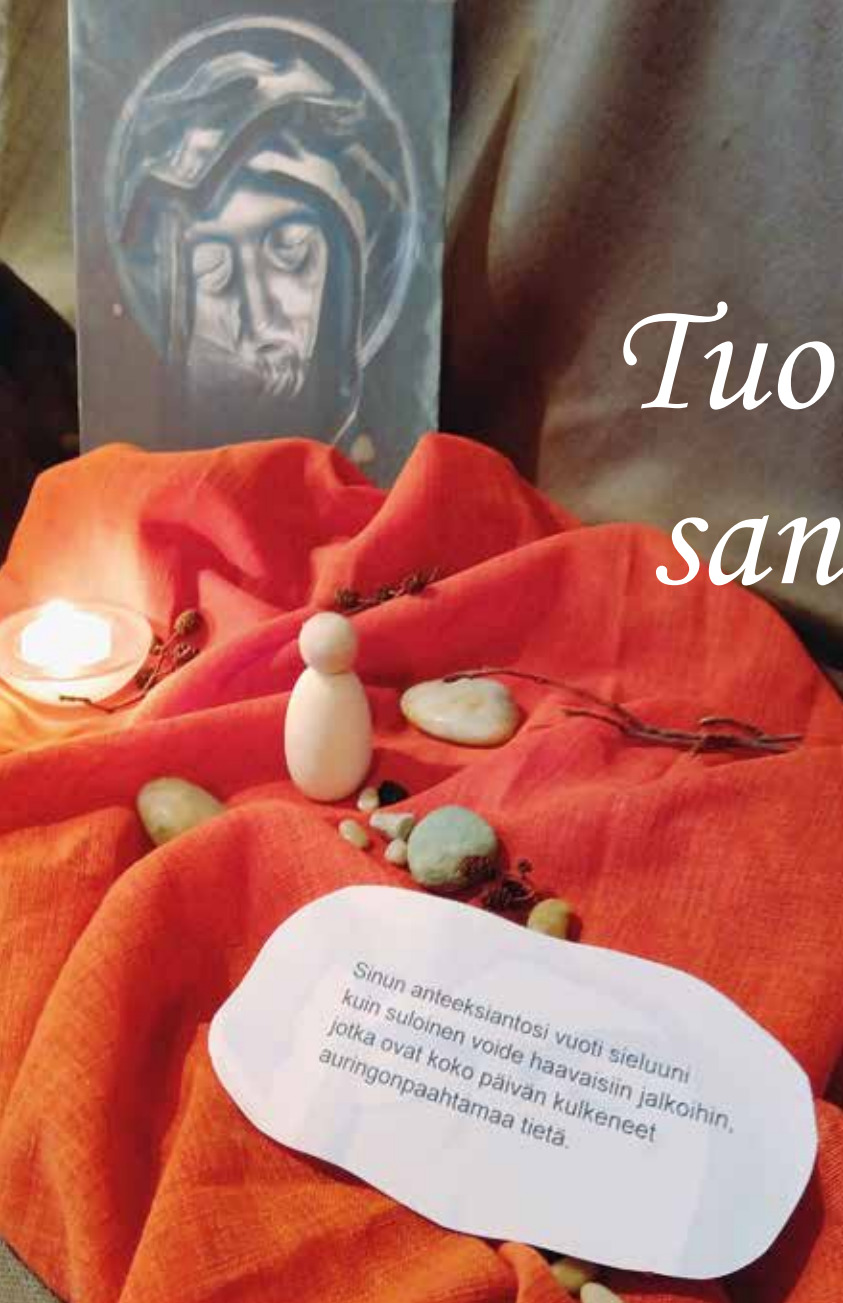
Klo 13.00 Pääjuhla, Marian kirkko. Pääjuhlassa lähettien puheenvuorot, musiikkia ja kapulan vaihto.

Klo 14.15 Juhlakahvit, Simeon-Sali

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Tuo pääsiäisen sanoma kotiin

Sinun anteeksiantosi vuoti sieluuni
kuin suloinen voide haavaisiin jalkoihin,
jotka ovat koko päivän kulkeneet
auringonpaahattamaa tietä.

Paastonajan alkaessa mieleni alkaa valmistautua pitkäperjantain ja pääsiäisen tapahtumiin. Pääsiäiseen sisältyy myös perinteisesti pajunkissat, narsissit, pääsiäismunat ja monet muut pääsiäiskoristeet, rairuohoa unohtamatta. Ne kuvastavat uuden elämän alkua. Kuitenkin kaipaamme näiden rinnalle syvempää viestiä kristikunnan suuresta juhlasta.

Tavakseni on tullut rakentaa alttari pääsiäiseksi, tällä kertaa piirongin päälle. Sitä kootessani ajattelen itseäni kulkemassa Jeesuksen varjossa kiusausten tiellä. Rakennelma muuttuu vuosittain ja joskus voi syntyä kaksikin eri matkaa. Tarvikkeet ovat yleensä yksinkertaisia kotoa ja luonnosta löytyviä. Koen merkitykselliseksi oman mieleni maisemat tuolla matkalla kohti pitkäperjantain tapahtumaa ja ylösnousemuksen toivoa.

Sinäkin voit tehdä oman alttarisi joko yksin, ystävän tai lapsen kanssa. Ei ole mitään 'oikeaoppista' rakennelmaa, tärkeää on matka, jonka teet.

Maria Pitkäranta
Hiippakuntas sihteeri,
eläkkeellä, Tampere

Sinä iltana sain tuntea, että sinä olet rakkaus,
se rakkaus,
jota ei voi ymmärtää,
eikä sanoin lausua,
jonka voi vain aavistaa.

Mika Waltari: Kristus pää (runo)

Mistä rakkaus kumpuaa?

Kristinuskon tulevaisuus Suomessa ja lähetyskentillä kiinnostaa. Millainen yhteisö on elinvoimainen?

Paavalin syyllisyys ja rakkaus

"Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani." 1.Kor.15:9-10

Jumala purki vihollisuuden

Kun Jumala otti Sauluksen kiinni Damaskon tiellä, tämä kääntyi kristityksi. Saulus lienee kokenut valtavaa syyllisyyttä siitä, että oli vainonnut Jumalan seurakuntaa. Kun Jumalan ja kristittyjen rakkaus kosketti Saulusta, mikään ei pidättänyt häntä rakastamasta. Hänestä tuli apostoli Paavali. Hänen sanansa ja saarnansa kosketti voimalla. Sillä hän tiesi, mitä on saada syntinsä anteeksi. Koska oli kyse omasta kokemuksesta, todistuksella oli voima. Sama voima on todistuksellamme Jumalan toiminnasta tänään. Tämä tehdään seurakunnan yhteydessä, niin kenekään ei tarvitse jäädä yksin.

Paavalin elämä

Syyllisyyden edessä mikään muu ei ole tarpeeksi kuin että olemme kokonaan syyllisiä ja kokonaan armahdettuja. Armosta käsin toimiminen nousee siltä pohjalta (Roomalaiskirje). Syyllisyydestä voimaa hakien kristillinen työ pysähtyy kuin seinään. Mutta kokonaan armahdetun rakkaus kumpuaa itsestään Jumalasta, silloin emme kysy enää menneestä: Paavali kirjoittaa, että hänellä ei ole mitään tunnollaan. Häneltä ei enää kysytty, montako marttyyriä aiheutit. Kun Jumala vanhurskauttaa, syntyy uusia armosta eläviä kristittyjä.

Valkeat kyyhkyt ovat tietämättään Pyhän Hengen symboleja. Ehkä mekin olemme tietämättämme Jumalan käytössä.

Tavoitteellisuus tehtävässämme

Kaikissa hautajaisissa pappi puhuu kauniisti: Kun meillä on maallinen koti, tarvitsemme myös hengellisen kodin. Meillä on isänmaa täällä, niin meillä on myös Taivaan valtakunta, joka ulottuu ikuisuuteen. Seurakunta on tätä aikaa ja ikuisuutta varten.

Jotta useammat aikamme ystävät voisivat jättää tämän elämänsä levollisessa luottamuksessa ja omistaa tavoitetilan Taivaassa, lähetyskentillä asetetaan tavoitteita tähän tapaan: "Vuonna 2025 seurakunnassamme on vähintään 50 ihmistä, jotka tuovat seurakuntaamme ainakin yhden uuden jäsenen." – Joko kirjattuna toimintasuunnitelmaan tai sitten hiljaisena tavoitteena. Monessa suomalaisenkin kaupungin osassa tilanne alkaa olla sellainen, että enää alle puolet alueen ihmisistä on luterilaisia kristittyjä.

"Ystäväni rakasti minut Jeesukselle"

Ihmiset eivät käänny kristityiksi siksi, että kristinuskon oppi viehättää, vaan siksi, että on olemassa niitä lämpimiä kristittyjä, jotka osaavat rakastaa. Viides evankeliumi, eli kristityt on se, mikä koskettaa. On kyse Pyhän Hengen työstä, yhteisestä rukouksesta ja puhtaan omantunnon saamisesta.

Armo tekee kauaskantavaa työtään sinun kauttasi, rakas Ystävä! Olisiko niin, että sinut on kutsuttu pelastamaan Elyn lähetystyö siten, että rakastat joitakin ystäviäsi. Tulisivatko hekin toimintasi kautta lähetysyhdistyksemme jäseniksi? Niin pelastetaan armon piiriin, ei vain suomalaisia kastettuja kristittyjä, vaan myös ne uudet kristityt ulkomailla, jotka Jumala kutsuu lähetystyömme kautta. Tulevien vuosien lähetystyö mahdollistuu nykyisten jäsenten kautta. Jäsenistämme saa kutsun ajasta kirkkauteen joka vuosi merkittävä joukko. Ne, jotka ovat päässeet kotiin, ovat päivätyönsä tehneet näillä vainioilla. Seuraavien

on aika ottaa viestikapula vastaan. On kyse ystävästä, suvusta, lapsista ja lastenlapsista. Omankin jäsenyytensä voi yrittää "testamentata" jälkipolvilleen.

Jos sinulla on jotakin tärkeää sanottavaa ystäväillesi tai perheenjäsenellesi, paista hyvä pihvi, kutsu hänet syömään. Kun pihvi on lähes syöty, kerro, miksi kutsuit hänet. Kerro, että Jumala tarvitsee häntä - mm. Elyn jäsenenä. Annamme Jumalan rakkauden tulla sukujemme nuorelle polvelle ja ystävillemme konkreettisten tekojen ja rukousten kautta.

Ole rohkea. Vaikka et osaisi rakastaa, Jumala silti osaa. Pääsiäisenä lain turmiovallat julistettiin voimattomiksi pitämään ihmisiä vankina. Jumalan lämpö ja rakkaus koskettaa, ei vain apostoli Paavalialla, vaan myös meitä ja ystäviämme. Tänäkin pääsiäisenä lauletaan: "On kädet Jeesuksen auki nyt aivan, myös sinut helmaansa sulkeakseen. - - - Siksipä laulankin kiittäen tiellä: häkki on auki ja lintu on pois." SK 212.

Oiva Hujanen

Tallinnan rovastikunnan hengellinen mentori. Aluepastori, lähetyskasvatus- ja julistustyö Etelä-Suomi.

Kuvat: Oiva Hujanen

Kirkkokoira Ruskan ja Oiva-papin ajatukset yhteisön kasvusta ovat samansuuntaisia, minkä merkiksi he nauttivat toistensa seurasta.

Sini Koski

Elämänharrastuksena musiikki

Haastateltavamme Sini Koski os. Heikkinen on syntynyt Siilinjärvellä maatalon tyttäreksi. Hän kuvailee lämpimästi lapsuusmuistojaan ollessaan soutelemassa äitinsä kanssa Kallaveteen kuuluvan Juurusjärven laineilla.

Kesäisen päivän lumoava lämpö hehkui vielä ilta-auringossa lämmittäen selkää ja laineiden hilpeä liplatus kuului veneen laidasta. Sain kerrankin kahdenkeskistä aikaa äidiltäni, joka oli aina niin kiireinen suuren perheen ja maatilan töiden hoitamisessa. Muistan tunteneeni absoluuttista onnea, ja puinkin sen sanoiksi; nyt on kivaa. Mutta se hetki meni nopeasti ohi, kun idästä alkoi nousta synkkä ukkospilvi ja rantaan ehtimiseen tuli kiire. Pienenä idästä nouseva ukkonen oli suurin pelkoni. Minulle vahvistui loppuelämäkseni ajatus; kell' onni on, hän onnen kätkeköön. Ajattelin ikävän tapahtuman seuraavan siitä, kun olin niin onnellinen ja sanoin sen ääneen.

Sini on ollut mukana toteuttamassa kahta ELYn runo-musiikki -koostetta. Niissä hän on ollut esityksen laulajana ja soittajana. Maria- ja Onnelliset vaeltajat -koosteita esitettiin 20 kertaa seurakuntasaleissa ja kirkoissa. Toinen haastatteloista ei malttanut olla kysymättä, että onko Sinillä lempirunoilijoita. Nuorena hän kertoi tutustuneensa Pablo Nerudan tuotantoon. Nykyisin Eeva-Liisa Manner on yksi suosikeista, mutta ei pidä unohtaa Eino Leinon upeaa runoa Hymyilevä Apollo.

Musiikki on aina ollut osa hänen elämänsä. Lapsuuden perhe oli hyvin musikaalinen. Äidin ainoa sisko innosti ja järjesteli perheen lapsia opiskelemaan musiikkia. Yksi sisaruksista oli vuosia mukana Kansallisoopperan kuorossa. Myös koulun musiikinopettaja oli kannustava ja johti lapsikuoroa, johon Sini kuului. Kotona laulettiin paljon yhdessä myös hengellisiä lauluja ja

kuunneltiin putkiradiota. Tästä heräsi jälleen uusi mielikuva.

Oli kirkas syyskuun sunnuntaiaamupäivä. Muistan sen siitä, kun nenääni tuli riisivellin tuoksu. Meillä mummo keitti joka sunnuntai sitä samalla, kun kuunteli tuvan putkiradiosta jumalanpalvelusta. Olin ulkona ja keksin ottaa kiinni tuulessa leijuvia kullankeltaisia koivunlehtiä. Kotipihan koivusta, siitä koivusta minne kiipesin piiloon keisäsin, ettei olisi tarvinnut aina lähteä jahtaamaan karkuun lähteneitä lehtiä. Siitä koivusta missä itkin salaa, kun sisarukset kiusasivat. Mutta tämä syyspäivä ja se leppeä tuuli sai minut olemaan aina syksyisin samalla kevyellä mielellä kuin silloin tunsin olevani. Ainakin aurinkoisina päivinä.

Sini hakeutui erityisopettajan koulutukseen Jyväskylään, jossa hän tapasi tulevan puolisonsa Maunon, jonka perässä päätyi muuttamaan Lapualle v. 1987. Sini sanoo viih-

tyneensä täällä hyvin. On hyvä paikka asua. Perheeseen kuuluu neljä poikaa, nuorin 28 v ja vanhin 36 v. Kaikki lapset ovat itsenäistyneet, mutta lapsenlapsia ei vielä ole.

Sini on tehnyt 30-vuotisen työuransa Seinäjoella, Kauhavalla ja Ylistarossa, josta jäi eläkkeelle 56-vuotiaana. Hän sanoo viihtyneensä hyvin valitsemassaan ammatissa. Erityisluokan opettajan työssä hän piti siitä, kun sai olla tukena näille herkille lapsille ja vahvistaa heidän itsetuntoaan. Lapuan tuomiokirkkoseurakunnan naistyöryhmään hän kuului viiden vuoden ajan. Työryhmän tehtävänä oli järjestää naisten aamuja ja naisten päiviä.

Nykyään hän kuuluu Lapuan tuomiokirkon kuoroon. Muita Sinin harrastuksia ovat lenkkeily ja jumppa sekä uutena harrastuksena huilunsoiton opiskelu. Sini sanoo olevansa viherpeukalo puutarhan hoidossa, mutta ei kylläkään huonekasvien hoidossa. Karjalampiirakat tai rönttöset eivät ole hänen osaamisaluettaan, mutta täytekakut ja makeat leivonnaiset syntyvät käden käänteessä. Sini tunnustaa olevansa neulomaatikko ja kyseleekin, olisiko jotain vieroituskurssia tähän vaivaan.

Musiikista ja parhaasta vuodenajasta tiedustellessa Sinille muistuu mieleen vielä eräs lapsuuden tuokiokuva.

Muistan muutaman kerran menneeni varhaisina kevään hetkinä kuuntelemaan parvekkeelle lähimetsän lintujen laulukonserttia. Se oli siihen vuoden- ja kellonaikaan uskomattoman kaunis. Tämä hetki tulee mieleen joka kevät. En tiedä vielä kukaan montaa tärkeämpää asiaa keväässä kuin ilmoittaa jollekin, että kuulin kiurun, peipposen tai pääskysen ensimmäistä kertaa. Työssäni opetin pakonomaisesti lintujen ääniä, että ainakin kaikki sen peipposen tunnistaivat. On käsittämätöntä, miten vahvasti toiset hetket jäävät mieleen, kun taas useimmat hetket katoavat. Myös kerran opitut laulut ja musiikki pysyvät muistissa. Näihin muistikuviiin liittyy tietysti myös musiikki. Ukkini loppulaulutoive kaikissa seuroissa oli Maa on niin kaunis. Muistan aina hänen kyyneleensä sitä laulettaessa.

Mielikuvissani ovat elävinä lapsuuden kesät tätini mökillä, heinäpelloilla, kasvimaalla kitkien ja ehkä itkien, juhannuskokot, joulunvietot, satojen metrien mittaisen mattojen pesemiset laiturilla, leivän leipomiset juuresta ja jopa ne iänikuiset lehmien jahtaamiset. Mummoni lempivirsi, Oi Herra luoksein jää, on seurannut elämässäni niin, että aina kun se lauletaan, muistan elämäni juuret.

Tunnettiin Sinin nuorekkaana, yhteistyökykyisenä, luotettavana, valoisana ja kuuntelevana sekä erityisesti musikaalisesti lahjakkaana henkilönä, johon on ollut ilo tutustua ja jonka kanssa on helppo ystäväystyä.

Toimitus Ulla Latomäki ja Anneli Lähdesmäki

Ulla Latomäki, pastori, eläkkeellä, Lapua

Anneli Lähdesmäki, Lapua
Elämänuransa nuorisotyössä tehnyt runoilija, lausuja ja runoilmaisun ohjaaja.

Kuva: Kihalampi

Suomen Merimieskirkko on tehnyt työtä merenkulkijoiden, mutta myös ulkomailta asuvien ja liikkuvien suomalaisten hyväksi vuodesta 1875 lähtien. Näin se itse määrittelee tehtävänsä ja tavoitteensa: *”Työmme tarkoituksena on ylläpitää ihmisten henkistä hyvinvointia ja siten lievittää ikävää, ennaltaehkäistä syrjäytymistä ja laivoilla myös inhimillisen virheen ja onnettomuuden mahdollisuutta.”*

Alun alkaen Suomalaisten merimiesten sielunhoito ja lähetysyhtiö pyrki tavoittamaan merimiehiä, mutta samoihin aikoihin avautui tilanteita myös suomalaisten matkustajien kohtaamiselle ja hengellisten palveluitten tarjoamiselle.

Harri Kihalampi, turistipappi, Costa Blanca, Espanja

Armoa ja iloa ulkosuomalaisille

Muuttuva maailma haasteineen

Suomen Merimieskirkko on runsaan puolentoista vuosisadan aikana ketterästi sopeutunut vastaamaan kuhunkin muuttuvan maailman tilanteeseen ja tarpeeseen. Teollistuminen, merenkulutekniikkaa mullistanut kehitys, viime vuosisadan maailmansodat, globalisaatio ja kasvava kaupallisuus ovat olleet tekijöitä, jotka ovat muokanneet merimieskirkon toimintaympäristöstä ratkaisevasti toisenlaisen kuin mitä se oli toiminnan alkuvaiheessa. Siitä huolimatta Suomen Merimieskirkko on edelleen samalla asialla: kaikilla ihmisillä kaikkialla tulisi olla oikeus kuulua merkitykselliseen yhteisöön ja nauttia hengellisestä palvelusta.

Suomen Merimieskirkko on selvinnyt monista toimintaympäristön muutoksista. Sen pohjalta sillä on hyvät edellytykset hoitaa tehokkaasti tehtävänsä myös tulevaisuuden haasteitten keskellä. Nyt ollaan luomassa entistä laajempaa ulkosuomalaisverkostoa. Kirkkohallituksen ja Suomen Merimieskirkon välillä viime vuonna solmittu yhteistyösopimus keskittää ulkosuomalaisten hyväksi toteutettavan työn aiempaa enemmän juuri merimieskirkon hoidettavaksi. Suo-

men Merimieskirkolla on parhaat edellytykset vastata tehokkaasti kaikkien ulkosuomalaisten hengellisiin tarpeisiin.

Suomen Merimieskirkolla on myös riittävät resurssit huolehtia haastavissa tilanteissa työskentelevän työntekijänsä henkisestä hyvinvoinnista ja jaksamisesta. Varsinaisia merimieskirkon toimipaikkoja on mm. Lontoossa, Hampurissa, Rotterdamissa, Brysselissä ja Ateenassa. Toimintaa on myös Espanjan Aurinkorannikolla, Irlannissa, Luxemburgissa, Puolassa ja Kaukoidässä. Turistityötä tehdään Gran Canarialla, Teneriffalla, Espanjan Costa Blancan alueella ja Kyproksella. Tyypillisesti tämä merkitsee täysipainoista seurakuntaelämää toimituksineen ja messuineen.

Kaikkien ihmisten kokonaisvaltainen kohtaaminen on perusta, jolle Suomen Merimieskirkon toiminta on alusta alkaen toimintansa rakentanut. Niiden ajatusten varassa se toimii edelleen. Pyrkimyksenä on tarjota koti kaukana kotoa oleville – turvallinen paikka viihtyä, kodikas tila levähtää, latautua ja rentoutua. Monessa merimieskirkon toimipisteessä se merkitsee mahdollisuutta päästä saunaan, nauttia lapsuudenkodista tutuista ruoista sekä kohdata ihmisiä, jotka

välittävät ja tarjoavat tukea. Sosiaalityö ja yhteisöllisyys ovat keskeisiä toiminnan ulottuvuuksia, mutta kaikkialla, missä suinkin vain mahdollista, tarjotaan myös mahdollisuus osallistua messuun ja muihin hengellistä elämää tukeviin toimintoihin ja tilaisuuksiin.

Kuva: merimieskirko.fi

Valoisa armon evankeliumi

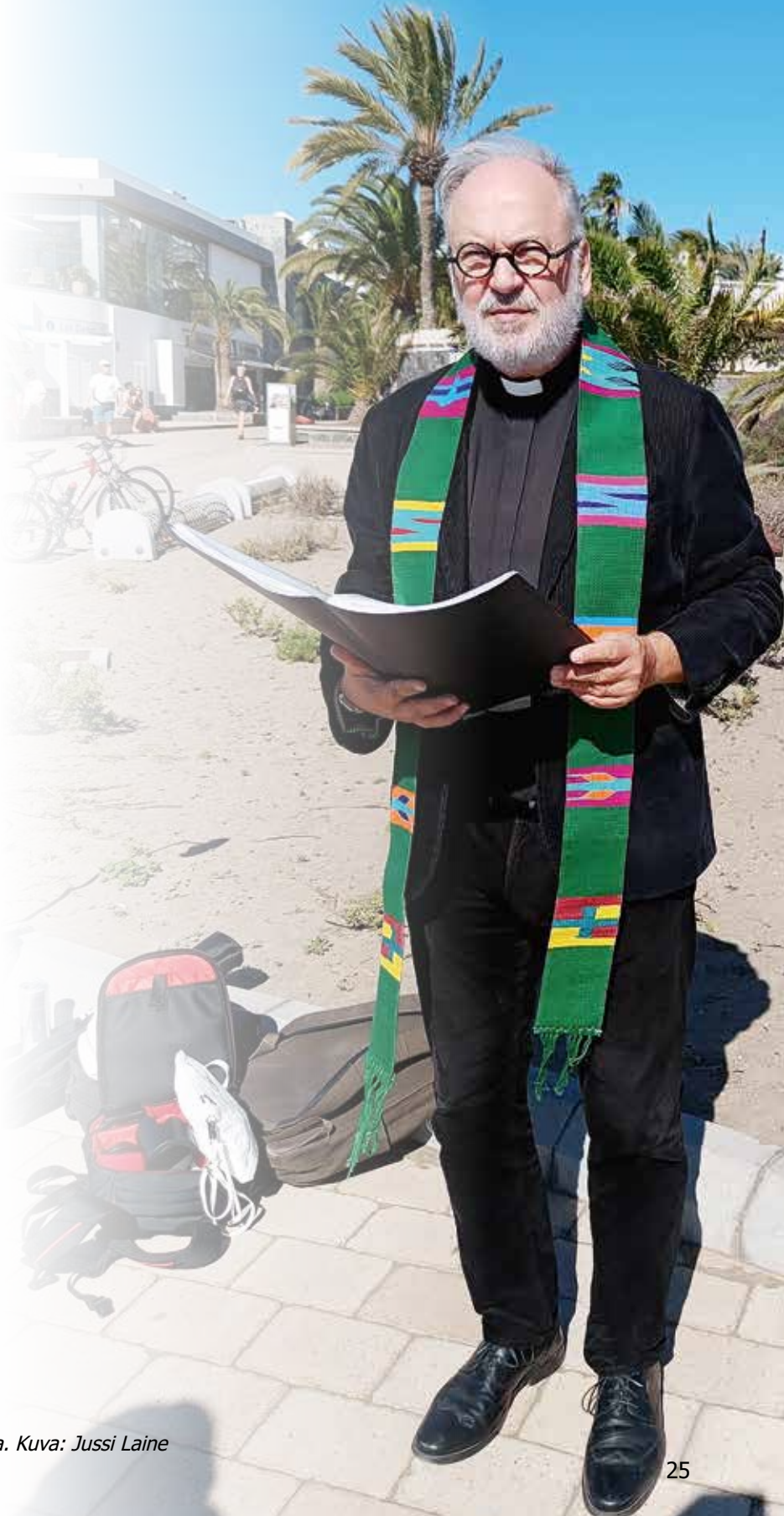
Pastori Jussi Laine Tampereelta aloitti Suomen Merimieskirkon johtavana pastorina tämän vuoden alussa. Hänellä on hyvät edellytykset kehittää merimieskirkon työtä monipuolisen, erilaisissa seurakunnallisissa tehtävissä hankkimansa kokemuksen pohjalta. Hänen lähtökohtansa on toiminnan monipuolinen kehittäminen niin, että armon evankeliumiin sisältyvä, elämää kantava voima olisi tarjolla niillekin, jotka eivät pääse oman kotiseurakuntansa säännöllisiin messuihin.

Jussin sympatiat ovat edelleen vahvasti iloisessa armoa korostavassa julistuksessa ja hengellisyydessä. Samoin suuntautuu myös tämän kirjoittaja. Olen toiminut viimeisen kuuden vuoden aikana monin tavoin ELYn piirissä, pari vuotta myös sen palkattuna työntekijänä. Nyt palvelen turistipappina Costa Blancan suomalaista luterilaista seurakuntaa.

Omalla kielellä julistettu hyvä sanoma Jumalan armosta, sovituksista ja rauhasesta on oleellinen, kaivattu viesti monelle suomalaiselle kotimaan ulkopuolella. Ilman Suomen Merimieskirkon rakenteita sanomamme ei tavoittaisi ulkosuomalaisia maailmalla. Avoimen, rajat ylittävän ja kaikki sisäänsä sulkevan lähestymisen kautta pystytään löytämään ihmisiä hyvinkin odottamattomissa paikoissa ja tilanteissa.

Harri Kihalampi

(Oik.) Turistipappi Reijo Leino työssään Gran Canarialla. Kuva: Jussi Laine

Miksi pääsiäistä vietetään?

Kuva: Pixabay

Kauan sitten, kun Jeesus eli ihmisenä täällä maailmassa, hän oli kaikkien ystävä ja auttaja. Jos oli huolia, Jeesus kuunteli ja neuvoi. Sairaat tulivat Jeesuksen luo, ja Jeesus paransi heidät, koska hänessä oli Jumalan voima. Hän kertoi, että Jumala rakastaa meitä. Ihmiset rakastivat Jeesusta.

Jeesuksen kotimaassa, Israelissa, asioista määräsivät vierasmaalaiset roomalaiset ja heidän sotilaansa. Israelin omat johtajat saivat kuitenkin päättää uskontoon liittyvistä asioista. Kun Jeesus opetti Jumalasta, Israelin johtajat huomasivat, että ihmiset kuuntelivat mieluummin Jeesusta kuin heitä. He tulivat kateellisiksi ja alkoivat miettiä, miten Jeesuksesta pääsisi eroon. He valehtelivat, että Jeesus oli tehnyt paha ja vaativat, että häntä pitää rangaista.

Nykyään, kun joku tekee paha, hänet voidaan määrätä maksamaan sakkoja, tai jos hän on tehnyt oikein pahasti, hän voi joutua vankilaan. Ennen vanhaan rangaistuksena saattoi kuitenkin olla, että ihmistä lyötiin tai satutettiin muuten. Joskus pahantekijä voitiin jopa ottaa hengiltä. Tällaista ran-

gaistusta Israelin johtajat alkoivat järjestää Jeesukselle.

Tuli pääsiäinen, Israelin suuri juhla. Sitä vietettiin sen muistoksi, että Jumala oli kerran auttanut Israelin kansan pääsemään pois Egyptistä, jossa heitä pidettiin orjina, eli vankeina pakkotyössä. Jeesus tuli ystäviensä kanssa viettämään

tuota juhlaa Jerusalemiin, Israelin pääkaupunkiin.

Israelin johtajat aikoivat päästä eroon Jeesuksesta juhlan aikana. Jeesus tiesi, mitä oli tulossa ja häntä pelotti. Hän meni ystäviensä kanssa puistoon rukoilemaan. Jumala lähetti enkelin lohduttamaan häntä, ja Jeesus sai taas rohkeutta. Sitä tarvittiin, koska pian tuli Israelin johtajien yllyttämä sotilaskokous, joka vangitsi Jeesuksen ja vei hänet tuomarin eteen.

Tuomari Pilatukselle valehdeltiin Jeesuksesta kaikenlaista, ja Israelin johtajat vaativat, että Jeesus pitää ottaa hengiltä. Pilatus ei olisi halunnut sitä tehdä, koska hän ymmärsi, että se olisi väärin. Johtajat olivat kuitenkin tuoneet mukanaan paljon omia kannattajiaan, jotka huusivat Jeesukselle kuolemaa. Pilatusta pelotti, että hänelle kävisi huonosti, jos hän ei suostuisi. Lopulta hän sanoi, että huutajat saavat tehdä, mitä haluavat. Oli perjantai, pitkäperjantai.

(VÄRITÄ KUVA)

Niinpä Jeesusta piiskattiin, hänen päähänsä pantiin piikkioksista tehty seppelä, ja hänelle annettiin kannettavaksi painava puupalkki, johon oli kiinnitetty poikittain lyhyempi lankku. Sellaista sanottiin ristiksi, ja se oli roomalaisten rangaistusväline. Sitten koko joukko lähti ulos kaupungista, Golgata-nimiselle kukkulalle, jossa rangaistukset tapahtuivat.

Golgatalla risti lyötiin pystyyn maahan ja Jeesus pantiin siihen riippumaan. Se koski kovasti, ja jonkin ajan kuluttua, samana perjantapäivänä, Jeesus kuoli siihen. Silloin Jumala lähetti Jerusalemiin pimeyden ja pienen maanjäristyksen. Monet ymmärsivät, että nyt oli tapahtunut jotakin hyvin vakavaa. Jeesuksen ruumis otettiin alas ristiltä ja vietiin kallioluolaan, jonka suuaukolle laitettiin kivi tukkeeksi. Niin oli silloin tapana haudata kuolleet.

Jeesuksen ystävät ihmettelivät, miksi hänelle kävi näin. Miksi Jumala ei auttanut Jeesusta? Miksi hän itse suostui tähän? Jeesuksella oli Jumalan voima, ja hän olisi voinut milloin vain lähteä pois. Miksi Jeesus ei tehnyt niin? Ystävät itkivät kovasti ja piileksivät kotona, koska pelkäsivät, että heillekin tehtäisiin paha. Mutta

perjantain suru muuttui sunnuntaiaamuna hämmästyneeksi iloksi. Kun jotkut Jeesuksen ystävät menivät hautaluolalle, luolan suulla ei enää ollutkaan kiveä! Luolakin oli tyhjä. Sitten he tapasivat itse Jeesuksen! Hän oli noussut kuolleista! Pian hän palasi taivaaseen. Tätä ilouutista kerrottiin kaikille vastaan tuleville, ja mekin kerromme siitä edelleen.

Vähitellen Jumala auttoi Jeesuksen ystäviä ymmärtämään, miksi Jeesus kuoli. Se tapahtui, koska hän rakastaa ihmisiä. Me teemme joka päivä sellaista, mitä ei pitäisi – sanomme rumasti tai teemme jotakin ilkeää, tai sitten jätämme auttamatta toisia, kun voisimme. Meidän on helpompi tehdä väärin kuin oikein. Tätä sanotaan synniksi. Synnin takia maailmassa on kipua ja kuolemaa.

Kun ihmisen elämä päättyy, Jumala haluaa meidät luokseen taivaaseen. Siellä ei kuitenkaan voi olla syntiä, koska silloin se ei olisi ollenkaan mikään ihana taivas. Siksi Raamattu opettaa, että synnin rangaistus on kuolema. Synnin takia ihmisillä ei ole asiaa taivaaseen, vaan elämä loppuu kuolemaan. Mikä neuvoksi?

Jos joku saa pahasta teosta rangaistukseksi sakkoja, joku toinen voi antaa hänelle rahaa, jolla sakkon voi maksaa. Jos rangaistuksena olisi kuolema, kukaan ihminen ei voisi toista auttaa. Jeesus oli kuitenkin enemmän kuin ihminen, ja siksi hän pystyi auttamaan. Hän suostui kuolemaan, vaikka ei ollut tehnyt mitään paha. Hänessä ei ollut syntiä. Kun hän kuoli, hän otti itselleen sen rangaistuksen, joka kuuluu ihmisille, meille. Kun hän nousi kuolleista, hän voitti kuoleman vallan.

Nyt jokainen, joka rukoilee Jeesuksen nimessä syntiä anteeksi, saa anteeksi. Jeesus on maksanut hänen sakkonsa. Jeesukseen uskoen pääsemme taivaaseen. Siellä synti ei enää pysty meihin. Niinpä pääsiäinen on meille nyt synnistä pääsemisen juhla. Voimme ajatella, että se on myös tulevan taivaaseen pääsemisen juhla. Siihen liittyy surua, kun muistamme, mitä Jeesus kärsi, mutta vielä suurempi ilo siitä, että hän on avannut meille tien taivaaseen.

Erja Kuhalampi

Erja Kuhalampi on eläkkeellä oleva luokanopettaja, joka on juuri aloittanut Ely-lehtien toimitussihteerinä.

Aarrearkku

-RUKOUSPUSSIT

Ely-ystävät ovat valmistaneet aarrearkkupasuja Haminassa ja Keski-Pohjanmaalla. Pienet rukoukstyynyt ilahduttavat kaikenikäisiä. Aarrearkkupuussin myynnillä tuetaan Elyn Aarrearkkutyötä, jota tehdään lasten, perheiden ja isovanhempien parissa.

Pusseja voi ostaa Elyn toimistolta ja työntekijöiltä tilaisuuksissa.

Hinta 25 €/pussi

+ postikulut

Tilaukset ja tiedustelut:

ely@evangeliset.net

p. 040 415 9416

Uusi erä rukouspusseja valmistumassa Haminassa Asta ja Tuomo Uutelan työpajassa helmikuussa 2024.
Valmistuskuvat: Uutelat

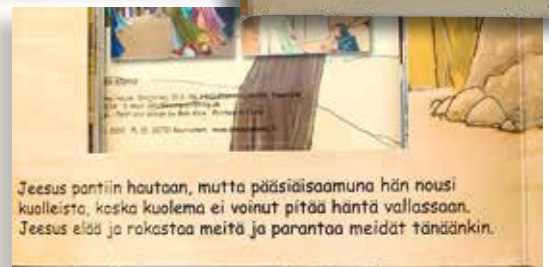
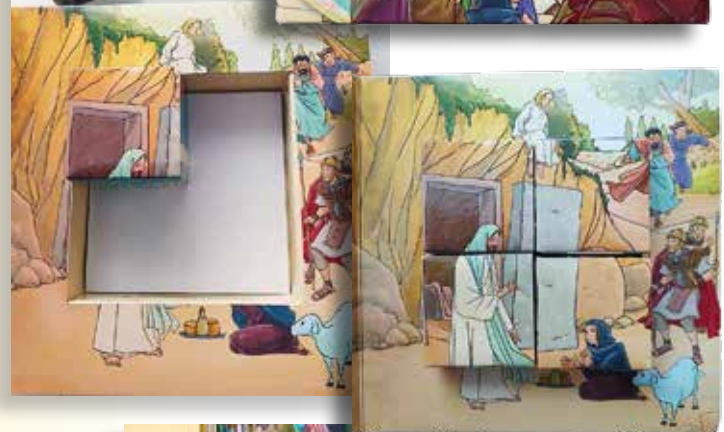

Kertomuksia Jeesuksen elämästä

voi lukea myös esim. palikkaraamatusta.
Kirja on tarkoitettu alle kouluikäisille.

Kirjaa on myynnissä Sadulla Elyn tilaisuuksissa.

7 €/kpl

Tulossa syyslomalla: 15.-17.10.

Aarrearkku

-LEIRI kaikenikäisille

Karstulan Evankelisella Opistolla, mukana mm.

Satu Kivisaari, Pekka Kiviranta, Opiston rehtori Mervi Viiru.

Ohjelmaa lapsille ja aikuisille.

Lisätieto:

p. 0505636079/Satu

Vesivärimaalaus: Leena Lähdesmäki

Armosta pelastettu

Elämä on monesti taistelua ja usein se vielä vanhuudessa on sitä todella. Se on silloin taistelua monenlaisten kipujen kanssa, mutta myös menneisyyden tekojen ja tekemättömyyksien kanssa. Omatunto voi olla silloinkin ankara tuomari ja pitää sieluparkaa tiukasti pihdeissään.

Kerran olin vierailulla suurehkon maatalon iäkkään isännän kodissa. Isäntä oli ollut jo pitkään ”huonossa hapessa” ja ajattelinkin, että käyntini saattaisi olla viimeisiä kertoja, kun tapaamme tässä elämässä. Isäntä makaili vuoteessaan, eikä heikkouden takia jaksanut tulla vieraitten seuraan.

Pian alkoi erityinen tapahtumasarja. Isäntä huusi minua nimeltä mainiten kammariinsa. Siellä hän hyvin katuvalle mielellä kyseli:

- Voiko Jumala todella antaa syntiselle kaikki anteeksi?

Vakuuttelin armon täydellisyyttä. Kerroin hänelle, että Jumala näki paljon vaivaa ja valmisteli huolella jo Vanhassa Testamentissa ihmisten syntien sovitamista uhreja uhraamalla. Uudessa Testamentissa hän sitten toteutti yleisen armahduksen, kun antoi Jeesuksen ristinkuolemassa kaikki synnit anteeksi. Jumala oli Jeesuksessa ja kärsi puolestamme syntiemme rangaistuksen. Se tarkoittaa sitä, että tämän teon perusteella sinäkin saat uskoa syntisi sovitetuksi kerta kaikkiaan.

Näin, että isäntä rauhoittui ja läksin takaisin tupaan. Jonkin ajan kuluttua kuulin kutsun uudelleen. Menin vuoteen viereen ja näin, että syyllisyyden tuska oli taas valloittanut isännän mielen. Hän kysyi taas:

- Voinko varmasti luottaa siihen, että kaikki synnit on ristillä sovitettu?

Vastasin, että kyllä voit siihen luottaa. Juuri sitä varten Jeesus tuli ja sovitti kaikkien meidän syntivelkamme ja niin myös sinun syntisi. Tässä juuri on se ihmeellinen armo, jonka saa jokainen siihen uskova omakseen. Olivatpa syntisi miten raskaita tahansa, ne on Jeesuksen tähden annettu anteeksi. Siihen voit varmuudella luottaa. Näin sanojen rauhoittaneen hänen mielensä ja lähdin taas tupaan.

En ehtinyt siellä kauaa olla kun isäntä kolmannen kerran huusi luokseen. Häätä loisti kasvoista. Syvältä sisimmästä pursui ääni, joka ahdistuneena kysyy taas samaa:

- Kun olen niin paljon rikkonut Jumalaa ja lähimmäisiäni kohtaan, niin koskeeko se anteeksiantamus myös varmasti minua?

Vielä kerran vakuutin isännälle, että jo kasteessa hän on otettu Jumalan lapseksi, eikä Jumala tätä ottamistaan kadu. Samalla mieleeni juolahti Paavalin sana kirjeestä efesolaisille: *”Armosta te olette pelastetut, uskon kautta, ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskailisi.”* Pelastus on Jumalan lahja. Kun Jumala nyt tarjoaa sinulle myös pelastavaa uskoa, niin ota tämä lahja vastaan. Silloin Jeesuksen armotyö pelastaa myös sinut kaikista peloistasi. Istuin vielä jonkin aikaa miehen vierellä ja tunsin, että Jumalan rauha oli valloittanut myös hänen mielensä.

Keskustelu jäi viimeiseksi, emmekä enää tavanneet. Muistokirjoitukseen kuitenkin ehdotin kirjoitettavaksi sanat, jotka hänelle viimeksi kerroin: Armosta olet pelastettu, uskon kautta. Sillä pelastus on Jumalan lahja.

Suuren Jumalan suunnitelman mukaan armoa ei kukaan voi ansaita. Sitä ei tarkoitettu, eikä tuotu vanhurskaita varten, vaan nimenomaan syntiensä tunnossa painiskeleville ja katuville. Se otetaan vastaan uskoen ja silloin armon lahja tulee myös sitä pyytävän omaksi.

On se ihmeellinen asia tuo uudeksi luova armo.

Kari Lähdesmäki, KM,
eläkkeellä, Lapua

Kuvituskuva:
Eeva Takala-Lähteenmaan
maalauksesta Armon valossa

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävillä tapahtumilla

Maaliskuussa

Ma 25.3. Espoo, Suvelan kappeli (Kirstintie 24), klo 17 Lähetyspiiri, Oiva Hujanen.

- **Hamina**, Simeon-sali, klo 18 Hyvässä seurassa -ilta, Siionin kannelta ja Sanaa, Antero Rasilainen. Kahvitarj.

- **Ylihärmä**, kirkko, klo 18 Hiljaisen viikon iltakirkko, Kari Tynkkynen, Satu Kivisaari. Kirkkokahvit.

Ti 26.3. Jalasjärvi, kirkko, klo 18 Hiljaisen viikon iltakirkko, lit. Markku Siltala, saarna Kari Tynkkynen, kantt. Maaria Korts.

Ke 27.3. Alahärmä, Voltin koulu (Knuutilanraitti 308), klo 12 Laula kanssain -tilaisuus, Kari Tynkkynen, Satu Kivisaari, Miia Antila.

- **Alahärmä**, srk-talo, klo 13 Meidän kerho, Aki Paavola, Kari Tynkkynen.

To 28.3. Alahärmä, kirkko, klo 11.30 Laula kanssain -tilaisuus, Kari Tynkkynen, Miia Antila.

Pe 29.3. Seinäjoki, Soukanjoen srk-koti, klo 14 Ristinjuhla, Kari Tynkkynen, Merja Kramsu, Mikael Tammielto, Satu Kivisaari, Peräkammarikuoro, musiikissa Päivi Mäki-Reini. Kahvitarj. alk. klo 13.30.

Su 31.3. Iitti, Kausalan srk-keskus (Eerolantie 1), klo 17 Pääsiäisen Syke-ilta, työhön siunaaminen, Oiva Hujanen.

Huhtikuussa

Ti 2.4. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti (Hämeenkatu 5), klo 14 Lähetystilaisuus, Kosti Kallio kertoo kokemuksia Japanin lähetystyöstä v. 1982-2001. Kahvitarjoilu.

Ke 3.4. Järvenpää, Vanhan kirkon Oliivi (Kirkkotie 2 B), klo 14 Lähetyspiiri, Annikki Erelä.

Pe 5.4. Hämeenlinna, Reskan Kulma (Raatihuoneenk 19), klo 14 Raamattuhetki, Roomalaiskirje 3. luku, Reijo Sillanpää ja Matti Niemistö. Aluksi kahvit.

- **Iitti**, Kausala Kahvitupa (Kauppakatu 16), klo 14 Hartaushetki, Antero Rasilainen.

Su 7.4. Imatra, Tainionkosken kirkko (Kirkkokatu 2), klo 10 Messu, saarna Antero Rasilainen. Kirkkokahvit ja lähetystilaisuus, Rasilainen.

- **Lempäälä** (Kirkkopolku 1), klo 10 Elyn kirkkopyhä. Messun jälkeen kirkkokahvit ja lähetystilaisuus, Titta Hämmäläinen.

Ma 8.4. Kurikka, srk-keskus kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, lauluohjelmaa Maarit Rautanen.

- **Kouvola**, srk-keskus Martta-sali (Savonkatu 40), klo 14 Ev. lähetyspiiri, Antero Rasilainen.

Ke 10.4. Kokkola, Kaarlelan srk-koti ANNA-sali (Kruunupyyntie 3), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan. Lauletaan Siionin kannelta.

To 11.4. Kokkola, Lähetyssoppi klo 11-15, klo 12 Hartaus- ja lauluhetki.

- **Kauhajoki**, srk-keskus kahvio (Kynätäjäntie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

La-Su 13.-14.4. Tampere, Elyn 16v-juhla, kevätkokous ja seminaari, ks. ohjelma ja lisätietoa s. 11.

Ma 15.4. Helsinki, ravintola Zinkler (Meritullinkatu 25), klo 18 Lähetystilaisuus STELK, Oiva Hujanen.

Ke 17.4. Jalasjärvi, srk-talo, klo 12.30 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Mikko-Matti Rinta-Harri.

- **Espoo**, Karakappeli (Karakallionkuja), klo 18 Iloisten laulujen ilta, lauletaan kannelta, Oiva Hujanen, Markus Silvola, Juha-Pekka Rissanen.

To 18.4. Alavus, Olohuone (Järviuomantie), klo 12.30 Hyvässä seurassa, Hyvässä seurassa, Erja ja Harri Kuhalampi.

Su-Ti 21.-23.4. Ylistaro, srk-talo, Lähetysnäyttely, lähetysnäyttely, Tero Ruotsala, Satu Kivisaari.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomat-lehteen ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein/WhatsApp) **8.5.2024** mennessä, kiitos. Elysanomat 3 2024 (kesälehti) ilmestyy viikolla 22.

Su 21.4. Alahärmä, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Soin-tu-Sisko Parviainen, lit. Aki Paavola, kantt. Silvia Kaljurand. Kirkkokahvit ja seurat kirkossa, Kaisa Loiva, Parviainen, Paavola.

Ma 22.4. Kurikka, srk-keskus kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Mari Saikkonen.

- **Salo**, srk-talo Kaffemuki (Vaskisali, Kirkkokatu 6), klo 14 Päiväkahviseurat, Tallinnan terveiset, Oiva Hujanen. Kahvit klo 13.

- **Kouvola**, srk-keskus Martta-sali (Savonkatu 40), klo 14 Ev. lähetyspiiri, Maarit Hirvelä.

- **Salo**, srk-talo (Torikatu 6), klo 18 Raamattutunti, Oiva Hujanen.

Su 28.4. Espoo, Kalajärven kappeli (Ruskaniitty 3), klo 14 Nojatuolimes-su, Oiva Hujanen, Kirsi Muurimäki. Kirkkokahvit.

- **Seinäjoki**, Pajuluoman srk-koti (Suunnistajanreitti 1 E), klo 14 Rak-kain Kanteleen lauluni, Jukka Tuppurainen, Piret Stepanov, Leena Mikkonen, Liisa Sundén, Elli Hirvilampi, Pirjo Aittoniemi, Elisabet Mäki-Mantila, Salme Rinta-Komsi, Satu Kivisaari, Ulla Harju.

Ma 29.4. Hamina, Simeon-sali, klo 18 Hyvässä seurassa -ilta, Siionin kannelta ja Sanaa, Antero Rasilainen. Kahvitarjoilu.

Ti 30.4. Lapua, srk-talo alasali, klo 17 Vappumyyjäiset ja lähetystapahtuma. Mukana Katariina Leskelä, Petteri ja Joanna Rantamäki, Tiina Rankinen, Sisko Palmu, Ulla Latomäki.

Toukokuussa

Pe 3.5. Hämeenlinna, Reskan Kulma (Raatihuoneenk 19), klo 14 Roomalaiskirje 4. luku, Heikki Toivio ja Matti Niemistö. Aluksi kahvit.

Tulossa myyntiin keväällä 2024

Su 5.5. Korttesjärvi, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Satu Kivisaari. Kirkkokahvit ja Ely-kuulumiset.

- **Nurmo**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, lit. Tarja Takala-Luostarinen, saarna Harri Kuhalampi.

Ma 6.5. Kurikka, srk-keskus kahvio, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 8.5. Kokkola, Kaarlelan srk-koti ANNA-sali (Kruunupyöntie 3), klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, lauletaan Siionin kannelta.

- **Järvenpää**, Vanhan kirkon Oliivi (Kirkkotie 2 B), klo 14 Lähetyspiiri.

Ke 15.5. Jalasjärvi, Kesärannan leirikeskus (Mustalammentie 720, 61720 Koskue), klo 17 Elyn ja HYN yhteinen kevätilta. Klo 18 tarjoilu ja ohjelmaa sekä seurat. Satu Kivisaari, Samuli Niiles, Mikko-Matti Rinta-Harri.

To 16.5. Alavus, Olohuone (Järvi-uomantie), klo 12.30 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari.

- **Kauhajoki**, srk-keskus kahvio (Kyn-täjätie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat.

Su 26.5. Perniö, Yliskylän kirkko (Yliskyläntie 45), klo 10 Messu, saarna Oiva Hujanen. Kirkkokahvit ja Viron työn kuulumisia Arpalahdessa (Yliskyläntie 71) Erkki ja Tarja Laurilan luona.

- **Seinäjäki**, Törnävä, Piirin kirkko, klo 18 Kevätkirkko, Ari Auranen, Harri Kuhalampi, Satu Kivisaari. Kahvitarjoilu.

Ma 27.5. Espoo, Olarin kirkon kerhosiipi, klo 15 Iloisten laulujen iltapäivä, Oiva Hujanen, Markus Silvola.

Kesäkuussa

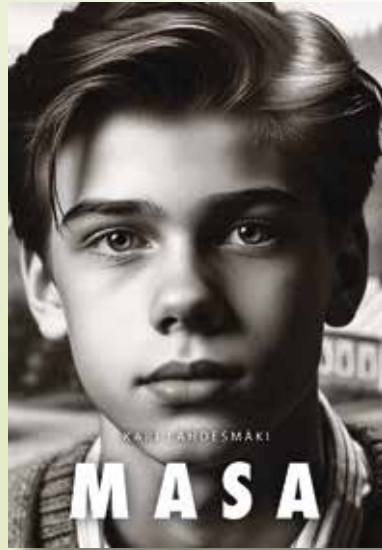
Su 2.6. Saarijärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhalampi. Kirkkokahvit. Elyn työn esittely, Satu Kivisaari.

Ma 3.6. Espoo, Olarin kirkon kerhosiipi, klo 15 Iloisten laulujen iltapäivä, Markus Silvola.

Pe-Su 7.-9.6. Hamina, Evankeliset kesäjuhlat, ks. ohjelma ja lisätietoa s. 19-20.

Ma 10.6. Espoo, Olarin kirkon kerhosiipi, klo 15 Iloisten laulujen iltapäivä, Oiva Hujanen, Markus Silvola.

Katso päivitetetyt tapahtumatiedot www.evankeliset.net/kalenteri

Kari Lähdesmäen kirja MASA

MASAN TARINA on luonteeltaan muistelmateos, etsijän ja löytäjän tarina. Siinä seurataan fiktiivisen henkilön Masan matkaa lapsesta aikuiseksi sekä maallisten että hengellisten sattumusten ryhdittämänä. Se kaikki yhdessä kertoo siunausriikkaasta elämästä.

Se kertoo toisaalta hengellisten tautavoimien merkityksestä ja toisaalta päähenkilöstä itsessään heräävästä kaipuusta löytää elämä ja tie, joka on häntä varten suunniteltu. Se kertoo myös uskomattoman selkeästä johdatuksesta, jossa Masan uskoa sekä koeteltiin että monin tavoin vahvistettiin.

MASAN TARINA ja hänen kohtaamansa tapahtumat ovat pääosin tosipohjaisia. Jotakin sujuvoitetaan fiktion keinoin. Samoin on muokattu paikkoja, nimiä ja ajankohtia.

Kirja etenee kolme osaa: kohtuullisen onnellisen lapsuuden maaseudulla, kaveripiirien etsintään ja oman paikan harhailun kaupunkimaisessa ympäristössä ja lopulta vahvaan hengelliseen kasvuun siihen orientoituneiden oppilaitosten luomissa puitteissa.

Kerronta luo elävän ja väkevän kuvan päähenkilön kohtaamista ongelmista ja niiden löytyneistä ratkaisuista.

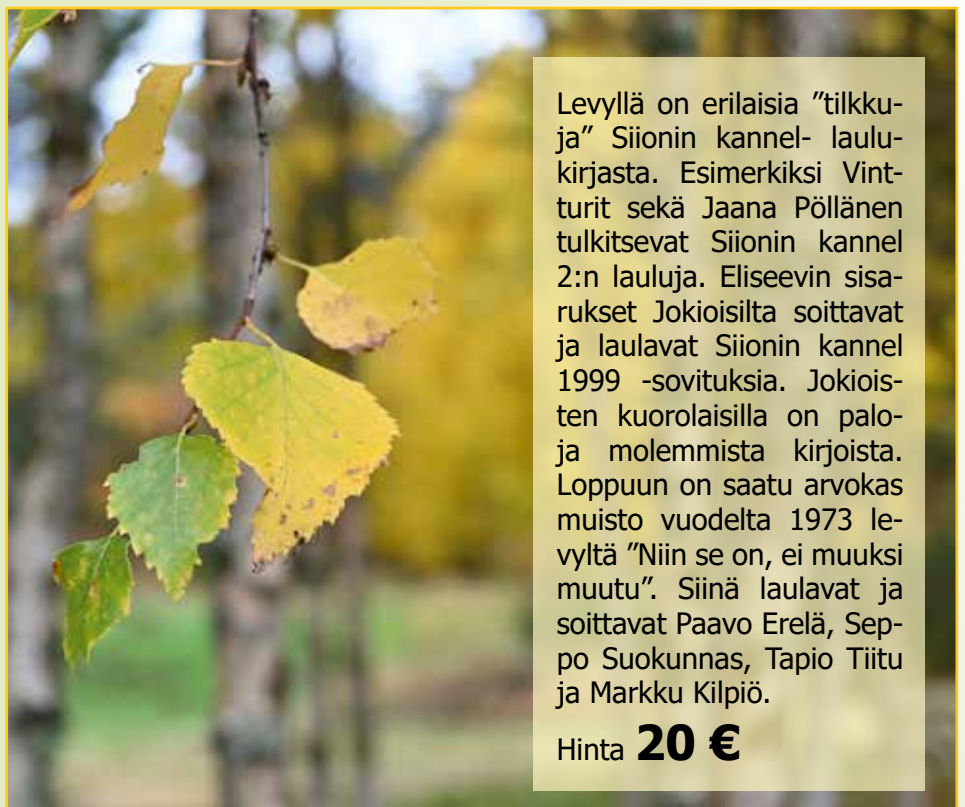
Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry
Väyläkirjat Vaylakirjat.fi
ISBN 978-952-396-152-4 Hinta **20 €**

CD-levy **TAIVAAN TILKKUJA**

- uutta ja vanhaa Siionin kannelta

Tilaukset:

ely@evankeliset.net,
p. 040 415 9416
tai työntekijöiltä
Elyn tilaisuuksissa.

Levyllä on erilaisia "tilkkuja" Siionin kannel- laulukirjasta. Esimerkiksi Vintturit sekä Jaana Pöllänen tulkitsevat Siionin kannel 2:n lauluja. Eliseevin sisärukset Jokioisilta soittavat ja laulavat Siionin kannel 1999 -sovituksia. Jokioisten kuorolaisilla on paloja molemmista kirjoista. Loppuun on saatu arvokas muisto vuodelta 1973 levyiltä "Niin se on, ei muuksi muutu". Siinä laulavat ja soittavat Paavo Erelä, Seppo Suokunnas, Tapio Tiitu ja Markku Kilpiö.

Hinta **20 €**

Psalmi

*Olen käynyt tyhjyyden
kaivoilla.*

*Kurkistanut niihin
ja nähnyt niissä
vain oman kuvani.*

*Vasta kun sinun
kasvosi Kristus,
ilmestyivät vierelleni
täyttyivät kaivot
voimasi vedestä
ja pulppusivat
kuivuutta halkeileville
aroille kasteen raikkautta.*

*Katsoin uudestaan
ja näin Jumalan kasvot.*

Anneli Lähdesmäki